

Cartografia digital dels hàbitats CORINE i dels hàbitats d'interès comunitari del Parc del Montnegre i el Corredor Escala 1:10.000

Desembre de 2020

Autor: Cèsar Gutiérrez (amb la col·laboració de José L. Benito a l'extrem sudoccidental del territori)

Coordinació: Jordi Carreras i Albert Ferré

Resum

El present treball correspon a l'aixecament cartogràfic a escala 1:10.000, dels hàbitats CORINE i dels hàbitats d'interès comunitari (HIC) del Parc del Montnegre i el Corredor, incloent-hi també l'àrea proposada per a l'ampliació del Parc a partir del nou Pla Especial. L'aixecament s'ha fet utilitzant, sobretot, els ortofotomapes en IRC a 1:5.000 del 2008 i de 2012-2014 de l'ICGC, i treball de camp realitzat entre el 2015 i el 2020. La llegenda està constituïda per unitats CORINE enunciades i explicades al Manual dels Hàbitats de Catalunya. La informació cartogràfica està estructurada en dues capes, una de polígons i una altra de punts, les quals duen la informació dels hàbitats CORINE (U) i dels Hàbitats d'Interès Comunitari (HIC). L'àrea mínima s'ha establert en 2.000 m² per als polígons. Els hàbitats que ocupen menys d'aquesta mida s'han representat amb punts.

La capa que es lliura és la unió de les que s'han fet durant els sis anys que ha durat l'aixecament (2015-2020) inclosa la part que va fer l'empresa Grusamar, a la part més meridional i occidental del territori, convenientment revisada. En total s'han cartografiat 17.457,52 ha. S'han pogut delimitar un total de 6.817 polígons i 1.787 punts. S'han reconegut 136 hàbitats (103 a la cobertura de polígons i 96 a la de punts). En total hi ha 17 hàbitats d'interès comunitari (HIC), 10 a la cobertura de polígons i 17 a la de punts; d'aquests 17, n'hi ha 3 que són prioritaris.

Paraules clau: Hàbitats, CORINE, Hàbitat d'interès comunitari, HIC, Montnegre, el Corredor, SIG.

ÍNDEX

1. El territori cartografiat
2. Característiques tècniques de l'aixecament
3. Ampliació de la llegenda
4. Localitats de flora d'interès de conservació especial
5. Bibliografia

2. CARACTERÍSTIQUES TÈCNIQUES DE L'AIXECAMENT

Els treballs d'elaboració d'aquesta cartografia s'han fet en base al document metodològic elaborat per la Universitat de Barcelona (Carreras & Ferré, 2015), que es pot consultar en aquest [enllaç](#).

Per a l'aixecament de la cartografia, s'han seguit tres fases ben diferenciades:

1. Fotointerpretació prèvia. Utilitzant ortofotoimatges en color i en infraroig a escala 1:5000 i 1:2500, facilitades per l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya (ICGC), s'han marcat els polígons de vegetació homogènia per tal de facilitar el treball de camp posterior. S'han utilitzat bàsicament les imatges més actualitzades que l'ICGC posava a disposició (any 2015).

2. Treball de camp. Amb ortofotoimatges en infraroig impreses sobre paper a escala 1:7500 s'ha visitat sobre el terreny els diferents polígons marcats durant la fotointerpretació per tal de comprovar l'hàbitat present i corregir els possibles errors comesos durant la primera fase pel que fa als límits dels polígons. S'ha aprofitat per recollir informació d'altres hàbitats presents que per l'extensió reduïda que ocupen no són identificables a les imatges utilitzades (representats a la cartografia resultant amb punts). En tots els casos, s'ha assignat el codi de l'hàbitat CORINE corresponent al polígon o punt, així com també s'ha valorat si aquest recull una bona representació, típica i ben estructurada, de l'hàbitat en qüestió.

3. Elaboració del mapa d'hàbitats definitiu. En base a la fotointerpretació s'hi han addicionat totes les esmenes i modificacions que s'han observat durant el treball de camp, així com els hàbitats dels quals disposàvem d'informació prèvia, tant la bibliogràfica com la derivada del coneixement previ del territori. Aquest darrer cas no és pas trivial atès que ha permès de georeferenciar hàbitats que per llurs dimensions petites o per la manca de visibilitat escaparien a una cartografia com la que presentem.

En els casos en què conviu més d'un hàbitat en un únic polígon i no es poden destriar, el codi que s'ha atorgat al polígon fa referència a l'hàbitat dominant, mentre que aquell/s secundari/s és/són representat/s com a punt situat dins d'aquest mateix polígon.

El programari informàtic utilitzat ha estat ArcGis 10.6. El resultat final és una geobase de dades amb 2 capes diferenciades:

- capa de polígons: informació dels hàbitats representats per polígon.
- capa de punts: informació dels hàbitats representats per punts

i una tercera capa resultat de transformar els punts en cercles de mida variable segons la seva superfície estimada i incrustar-los a la capa de polígons.

Els camps i les formes de codificació de les taules d'atributs de la capa de polígons són:

camps	tipus*
codi_CORINE	Text (16)
text_CORINE	Text (255)
codi_HIC	Text (5)
text_HIC	Text (150)
Prioritari	Text (2)
Tipus	Short integer
Data	Text (20)
Autor	Text (50)
Geometria	Text (16)
Shape-length	Double
Shape-area	Double

* Text: camp alfanumèric, de fins a 255 caràcters; Double: camp numèric, amb decimals; Short integer: camp de números enters, de fins a 4 dígits; Long integer: camp de números enters, de més de 4 dígits

i el significat:

codi_CORINE – Codi de l'Hàbitat Corine, per exemple: 44.3432⁺

text_CORINE – Enunciat complet de l'hàbitat, p.ex.: Vernedes (de vegades pollancredes) amb ortiga morta (*Lamium flexuosum*), de la terra baixa plujosa i de l'estatge submontà

codi_HIC – Codi de l'Hàbitat d'interès Comunitari, per exemple: 91E0

text_HIC - Enunciat complet de l'HIC, p.ex.: Vernedes i altres boscos de ribera afins (*Alno-Padion*)

Prioritari - Indica si es tracta d'un HIC prioritari (SI) o no (NO)

Tipus - Indica si el polígon recull una bona representació, típica i ben estructurada de l'hàbitat en qüestió (1 = sí, 0 = no, 2 = no constatat)

Data – Data de l'aixecament

Autor – Autor de l'aixecament

Geometria – Tipus d'element geomètric (polígon)

Shape_area - Superfície del polígon en hectàrees

Shape_length - Perímetre del polígon en metres

Els camps i les formes de codificació de les taules d'atributs de la capa de punts són:

camps	tipus*
codi_CORINE	Text (16)
text_CORINE	Text (255)
codi_HIC	Text (5)
text_HIC	Text (150)
Prioritari	Text (2)
Tipus	Short integer
Sup	Short integer
Radi	Short integer
Buffer_dist	Float
Data	Text (20)
Autor	Text (50)
Geometria	Text (20)

i el seu significat:

codi_CORINE – Codi de l'Hàbitat Corine, per exemple: 44.3432*

text_CORINE - Enunciat complet de l'hàbitat, p.ex.: Vernedes (de vegades pollancredes) amb ortiga morta (*Lamium flexuosum*), de la terra baixa plujosa i de l'estatge submontà

codi_HIC – Codi de l'Hàbitat d'interès Comunitari, per exemple: 91E0

text_HIC- Enunciat complet de l'HIC, p.ex.: Vernedes i altres boscos de ribera afins (*Alno-Padion*)

Prioritari - Indica si es tracta d'un HIC prioritari (SI) o no (NO)

Tipus - Indica si el polígon recull una bona representació, típica i ben estructurada de l'hàbitat en qüestió (1 = sí, 0 = no, 2 = no constatat)

Sup - Superfície ocupada per l'hàbitat (en m²)

Radi - Precisió en la localització dels punts. Els capturats amb GPS tenen valor 10 m, la resta, situats a partir d'indicacions geogràfiques, tenen un valor superior

Buffer_dist – Mida del radi per transformar els punts en cercles, segons la seva superfície estimada.

Data – Data de l'aixecament

Autor – Autor de l'aixecament

Geometria – Tipus d'element geomètric (punt)

Aquestes dues capes finalment s'han fusionat en una de sola transformant els punts en cercles de mida variable (segons la seva superfície) i incrustant-la en la capa de polígons; d'aquesta manera es poden fer consultes de tots en hàbitats i els HIC en una sola capa.

3. AMPLIACIÓ DE LA LLEGENDA

Tot seguit enumerem i comentem els 136 hàbitats CORINE cartografiats en el treball de camp, sigui en forma de polígon o de punt. Els codis i enunciat dels hàbitats es corresponen exactament amb els especificats a Carreras, Ferré & Vigo, 2015, amb les úniques excepcions indicades al document metodològic Carreras & Ferré, 2015.

Especifiquem per a cadascuna de les unitats de vegetació la informació següent:

- Codi i enunciat de l'hàbitat: els codis que duen una creu com a superíndex són els que es van crear de nou en fer la llista d'hàbitats de Catalunya, respecte de la llista original.
- Nombre de polígons i de punts que hi ha a les respectives cobertures.
- Superfície total ocupada: superfície que recobreixen els hàbitats a la capa unificada . expressada en hectàrees (ha). Els valors 0,00 s'han d'entendre com superfícies menors de 100 m².
- Estat de conservació: s'estableix un valor d'estat de conservació de l'hàbitat en el territori segons el criteri expert de l'autor. Pot tenir 4 valors: no constatat (0), bo (3), mitjà (2) i dolent (1). Aquest criteri es basa amb el model "ideal" descrit al Manual d'Hàbitats.
- S'inclou un text comentant breument les particularitats d'interès de cada hàbitat.
- Al final es detalla el codi i l'enunciat dels hàbitats d'interès comunitari, si s'escau, i s'hi indica si és prioritari o no.

2. AIGUES CONTINENTALS

22.3 VEGETACIÓ AMFÍBIA

22.3411 Pradells d'*Isoetes duriei*, de sots sorrencs temporalment inundats, de terra baixa

Els pradells d'*Isoetes* eren un hàbitat que es considerava extingit al Parc pocs anys enrere. Ara se'n coneixen unes poques localitats, repartides entre el Corredor, i el Montnegre vallesà i del Maresme. Lògicament, recobreixen superfícies exigües, que han estat representades en forma de punts. La localitat del torrent de Gorg Negre és pobra florísticament, però té una bona població de *Cicendia filiformis*, mentre que la del Montgròs, a la vall de Ramió, té una representació molt interessant de plantes de l'*Isoeto-Nanojuncetia* -algunes d'elles noves per al Parc o a la serralada Litoral-.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
0	4	0,00 ha	2

HIC que hi correspon: **3170* Basses i tolls temporers mediterranis**. Prioritari

22.3414 Pradells terofítics de petites serranes (*Cyperus flavidus*, *C. fuscus*, *C. flavescens*), de sòls temporalment humits de terra baixa

Sempre amb recobriments de pocs metres quadrats, aquests pradells d'annuals assimilables al *Nanocyperion flavescens* es fan, gairebé exclusivament, en camins amb escolament superficial d'aigua. Són comunitats pobres en espècies però d'un poblament vegetal ben caracteritzat, amb *Scirpus setaceus*, *Cyperus fuscus*, *Juncus bufonius*...

Són més aviat rars, però hom els pot trobar ça i enllà, principalment al vessant vallesà i a la part més septentrional del Parc.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
0	4	0,00 ha	3

HIC que hi correspon: **3170* Basses i tolls temporers mediterranis**. Prioritari

22.3418 Altres comunitats de petites herbes (*Juncus bufonius*, *Lythrum* spp...), de llocs temporalment xops o humits de terra baixa

Aquests pradells de plantes anuals higròfiles es fan, sobretot, als replans que s'entollen dels camins. Sovint són representacions monoespecífiques de *Juncus bufonius*, encara que en els millors retalls, en llocs més baguenys o més amarats, hi apareixen també *Mentha pulegium* i *Lythrum hyssopifolium*, principalment.

No és pas massa difícil de trobar-los al Parc, més que no la representació que se n'ha fet en aquesta cartografia, que per a superfícies tan petites és, necessàriament, orientativa.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
0	20	0,05 ha	3

HIC que hi correspon: **3170* Basses i tolls temporers mediterranis**. Prioritari

22.4 VEGETACIÓ AQUÀTICA

22.411 Poblaments natants de *Lemna* spp. (lenties d'aigua), *Azolla caroliniana* o *Riccia*, d'aigües dolces estagnants, més o menys eutròfiques

Els poblaments de *Lemna* al Parc corresponen, en tots els casos, a *L. minor*. Hi són més aviat escassos, com també ho és l'ocupació rural tradicional amb els usos agrícoles associats. Aquestes colònies de lèntia d'aigua en algun cas són efímers, com a la bassa

de la font de la Brinxà, on hi va ser abundant durant uns anys però després va desaparèixer-ne.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
1	0,00	0,00 ha	3

HIC que hi correspon: Cap.

22.4314 Poblaments d'espigues d'aigua radicants i amb fulles flotants amples (*Potamogeton natans*, *P. coloratus*, *P. nodosus*), d'aigües dolces de terra baixa i de la muntanya mitjana

Només hem observat aquesta comunitat, amb *Potamogeton natans*, en un embassament de la vall de Fuirosos, fortament amenaçada per la presència de peixos introduïts.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
0	1	0,02 ha	1

HIC que hi correspon: Cap

22.441 Poblaments submersos d'asprelles (*Chara* spp.), de basses i estanys d'aigües carbonàtiques

Malgrat que aquest codi s'atorga als poblaments de carofícies en aigües carbonatades, hem volgut aplicar-lo a una bassa a tocar de ca l'Agustí d'Olzinelles que té una bona colònia de *Chara*, probablement *Ch. globularis*, que es fa sovint en aigües mancades de carbonats. Tant és així que per a aquesta espècie al Baix Montseny no n'hem recollit el nom d'asprella sinó d'herba anguilera.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
0	1	0,02 ha	3

HIC que hi correspon: 3140 Aigües estagnants oligomesotròfiques, dures, amb vegetació bentònica de carofícies. No prioritari.

22.442 Poblaments submersos de *Nitella*, de basses i estanys d'aigües clares

Els substrats àcids de l'àmbit d'estudi són favorables als poblaments de *Nitella*, encara que l'escassetat del seu hàbitat fa que només la trobem ocasionalment i, fins i tot, en forma de

localitats efímeres, que al cap d'un temps han desaparegut (per exemple, la bassa de la Font de la Brinxà, o la bassa de l'Esteller). N'hem trobat en un bassiol en un camí poc transitat, prop de les Llobateres.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
0	1	0,00 ha	2

HIC que hi correspon: 3140 Aigües estagnants oligomesotròfiques, dures, amb vegetació bentònica de caròfícies. No prioritari.

24 AIGÜES CORRENTS

24.5 FANGARS FLUVIALS

24.53 Gespes de *Polypogon viridis*, *Paspalum distichum*, *P. vaginatum*..., nitròfiles, de fangars de les vores de riu i del litoral, a terra baixa

Aquest codi ha estat consignat únicament de la cua d'un dels embassaments de la vall de Fuirosos, que fluctua de nivell.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
0	1	0,03 ha	2

HIC que hi correspon: Cap. (es tracta d'un embassament)

3 VEGETACIÓ ARBUSTIVA I HERBÀCIA

31 BOSQUINES I MATOLLARS DE MUNTANYA I D'AMBIENTS FRESCALS DE TERRA BAIXA

31.2 LANDES SEQUES

31.2261* Landes de bruguerola (*Calluna vulgaris*), sovint amb *Genista pilosa*, *Genista anglica*..., silicícules, dels estatges montà i subalpí dels Pirineus i de les muntanyes catalanídiques septentrionals

Calluna vulgaris, coneguda a la zona com a brossa, apareix regularment al Parc, particularment al vessant vallesà i a la part més septentrional. Tanmateix, les roques àcides del massís del Corredor possibiliten la presència d'aquesta comunitat, pobrament caracteritzada, que ha estat cartografiada en forma de petit polígon.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
1	1	0,18 ha	3

HIC que hi correspon: **4060 Landes atlàntiques i subatlàntiques seques**. No prioritari.

31.8 BOSQUINES, MATOLLARS I HERBASSARS GENERALMENT PREFORESTALS O POSTFORESTALS

31.8111 Bardisses amb esbarzers (*Rubus* spp.), aranyoners (*Prunus spinosa*)..., mesòfiles, lligades a fagedes i a d'altres boscos mesohigròfils, de la muntanya mitjana plujosa

La bardissa extramediterrània és present només a les parts altes del Montnegre, a comes i fondals de les clarianes de les rouredes careneres, i dels bosquets de cireres... Hi domina *Rubus* del grup *glandulosi*, que pot anar acompanyat de tàxons singulars, com ara *Stachys alpina*. Tot i que és una comunitat de poca diversitat, cal encoratjar-ne la conservació pel fet de ser espais oberts a les parts altes de la muntanya, i per la flora singular que pot acompanyar-la.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
4	7	1,61 ha	2

HIC que hi correspon: Cap.

31.8127* Saücars (bosquines de *Sambucus nigra*), amb vidalba (*Clematis vitalba*), esbarzer (*Rubus ulmifolius*)..., higròfils i subnitròfils, lligats sobretot als boscos de ribera

Sovint per influència antròpica, els fondals d'una certa entitat, no necessàriament amb circulació superficial d'aigua, s'enriqueixen amb *Sambucus nigra*, que hi pot tenir un recobriment gens negligible, com és el cas del sot de les Senyores, sota Sant Martí de Montnegre. La bardissa hi sol ser ben present. Aquest hàbitat ha estat cartografiat només en forma de punts, és a dir, recobrint sempre superfícies petites.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
0	3	0,11 ha	3

HIC que hi correspon: Cap.

31.8414 Landes de gòdua (*Sarothamnus scoparius*), acidòfiles i mesòfiles, de la muntanya mitjana plujosa (i de terra baixa)

Comunitat escadussera al Parc, que ha estat cartografiada a les valls de Ramió, d'Olzinelles i rodalies, allí on el clima més humit i plujós li és més favorable. La trobem en plantacions abandonades, marges de camins, boscos tallats... rarament com a poblament pur sinó més aviat barrejada amb bardissa i amb vegetació herbàcia. Tot i que no ha estat assenyalat podria aparèixer vora Canyamars (hi ha citacions florístiques que indiquen la presència de *Sarothamnus scoparius* en aquest territori)

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
2	2	1,88 ha	2

HIC que hi correspon: Cap.

31.863 Falgars (poblaments de *Pteridium aquilinum*), xeromesòfils, de la muntanya mitjana (i de terra baixa)

Principalment a les vores de fondals i cursos d'aigua, especialment a les cotes mitjanes i altes, s'hi constitueixen poblaments monoespecífics de foguera (nom local de l'espècie). Les condicions prou humides de l'àmbit cartografiat permeten que arribi a formar colònies relativament grans, cartografiables com a polígons en algun cas, però generalment han estat marcats com a punts. Sovint coexisteix amb la bardissa.

La recessió dels usos tradicionals (era aprofitada com a jaç per al bestiar) és probable que n'hagi afavorit l'expansió. Se n'han cartografiat poc més de 9 hectàrees.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
12	53	9,12 ha	2-3

HIC que hi correspon: Cap

31.891 Bardisses amb roldor (*Coriaria myrtifolia*), esbarzer (*Rubus ulmifolius*)..., de terra baixa (i de l'estatge montà)

D'entre les comunitats arbustives, al Montnegre i el Corredor la bardissa és una de les que recobreix més superfície, àmpliament difosa per tot l'àmbit d'estudi, encara que en forma de rodals de mida petita o mitjana. Malgrat tot, en no pas pocs casos arriben a ocupar superfícies que permeten de representar-la com a polígons, i, tot plegat, se n'han cartografiat poc més de 80 hectàrees. La trobem en marges de camins així com en fons

de vall dels quals s'ha eliminat l'estrat arbori, per exemple en tallades arreu. En vessants afondalats al bell mig de l'alzinar o la sureda, com ara a la vall de Pineda o al Montllorer, s'hi fan també poblaments densos de *Smilax aspera*, sense entitat a la classificació CORINE. Malgrat que probablement són assimilables sintaxonòmicament al *Quercion ilicis*, per llur fisiognomia i per poder-los distingir del bosc circumdant, han estat inclosos en aquest codi corresponent a bardisses de la terra baixa. El roldor és ben poc present a les bardisses del Parc; l'esbarzer, tradicionalment conegut a la zona com a verder, n'és el component principal

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
188	200	82,83 ha	3

HIC que hi correspon: Cap.

31.8C2⁺ Avellanoses (bosquines de *Corylus avellana*), amb *Polystichum setiferum*..., mesohigròfiles, dels barrancs i fondals molt ombrívols de terra baixa (i de l'estatge submontà)

Les avellanoses formen comunitat en fondals ensotats, amb o sense circulació d'aigua, a nombroses valls de l'àmbit cartografiat. Amb tot, el fet que molt sovint es trobin al sotabosc de vernedes, pollancredes, bosquets de cirerers... fa que calgui considerar-les com a infrarepresentades en l'aixecament cartogràfic. D'altra banda, sol formar comunitats que per bé que poden resseguir fondals, tenen una amplada i unes dimensions que la fan més difícilment representable com a polígon llevat de les parts més altes del vessant vallesà del Montnegre.

Especialment a les cotes baixes i mitjanes les avellanoses presenten certa alteració per espècies exòtiques, bardissa, plantacions, fonts..., i es troben empobrides florísticament.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
19	68	11,83 ha	3

HIC que hi correspon: Cap.

31.8D Bosquines d'arbres caducifolis joves, procedents de rebrot o de colonització, estadis inicials del bosc

Aquest hàbitat tan sols ha estat cartografiat d'una antiga pedrera situada a la vall de Ramió, per damunt de la Rectoria i de can Forn que està essent ocupada per *Populus* sp. pl.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
1	0	0,75 ha	2

HIC que hi correspon: Cap

31.8F Bosquines mixtes d'arbres caducifolis i aciculifolis joves, procedents de rebrot o de colonització, estadis inicials de bosc

En tots 3 casos cartografiats, correspon a bosquines diverses de recolonització de pedreres properes a la Tordera en el seu curs mitjà. Molt probablement s'hi van extreure material per a la construcció de l'autopista AP-7, ara fa uns 40 anys

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
3	0	2,01 ha	3

HIC que hi correspon: Cap.

32 BOSQUINES I MATOLLARS MEDITERRANIS I SUBMEDITERRANIS

32.1 MÀQUIES I ALTRES BOSQUINES ALTES

32.1121* Màquies d'alzina (*Quercus ilex*), acidòfiles, de terra baixa i de la muntanya mediterrània

Màquia de 4-5 m d'alçada, que es distribueix de forma dispersa per tot el territori, sovint fent grans masses en general en vessants costeruts i de sòl magre, que dificulten el creixement d'un bosc ben desenvolupat. De les màquies i matollars, és la que té major recobriment. En general es tracta de formacions secundàries en indrets on l'alzinar ha estat degradat (tala, carboneig, incendis, etc.), pel que si no hi ha més pertorbacions, aquest hàbitat progressivament es transformarà en els hàbitats del grup dels alzinars (45.3). Tot i que en alguns sectors, on el sòl és més pedregós i prim, aquest hàbitat pot ser el potencial. Això fa que sovint els trànsits entre aquesta unitat i els boscos d'alzina siguin difícils de separar. Cal tenir present que en alguns casos l'alzina té recobriments poc importants en comparació amb altres arbustos propis de l'alzinar com el fals aladern, l'arboç, el bruc, etc., i fan trànsits cap a les bosquines silicícoles (unitat 32.311) i els bruguerars (unitat 32.322*). Són especialment destacables les màquies d'alzina de la solana del Montalt. Se n'han cartografiat, a tot l'àmbit del Parc, gairebé 150 hectàrees.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
84	0	151,06 ha	3

HIC que hi correspon: **9340 Alzinars i carrascars**. No prioritari.

32.1131* Màquies d'alzina (*Quercus ilex*), calcícoles, de terra baixa i de la muntanya mediterrània

Els substrats carbonatats de la vall de Pineda són una excepció en el context del Montnegre i el Corredor. Això hi permet la presència de la màquia calcícola d'alzinar, que és un aulet baix, amb un recobriment poc important de l'estrat arbori. Els afloraments rocosos i terraprims de la zona, d'altra banda, faciliten que la comunitat arribi a recobrir gairebé 33 hectàrees. Amb els anys, però, si les condicions d'estabilitat es mantenen, una part dels polígons cartografiats, com en el cas de les màquies acidòfiles abans comentades, evolucionaran cap a alzinars més madures, pertanyents, per tant, a la categoria de forestal (45.3), no pas arbustiva.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
22	0	35,88 ha	3

HIC que hi correspon: **9340 Alzinars i carrascars**. No prioritari.

32.1152* Màquies amb barreja d'alzina (*Quercus ilex*) i roures (*Quercus* spp.), de les terres mediterrànies

Hàbitat restringit als fondals i vessants més obacs dels principals barrancs, fondos i torrents. Apareix per degradació (incendis, tala...) d'alzinars amb roures (hàbitats dins del grup 45.3), pel que en la majoria de casos considerem que no tenen un bon estat de conservació. Se n'han cartografiat a l'entorn de 6 hectàrees.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
2	0	6,15 ha	2

HIC que hi correspon: **9340 Alzinars i carrascars**. No prioritari.

32.142 Màquies o garrigues amb pins pinyers (*Pinus pinea*) esparsos

Les màquies i garrigues amb pi pinyer són un hàbitat que trobem escampat a diversos punts del Parc: muntanyes sobre Mataró, Montalt, vall de Pineda, però potser on és més abundant és a la capçalera dreta de la vall de Fuirosos, als vessants del turó de Canyadell.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
11	0	11,96 ha	2-3

HIC que hi correspon: Cap.

32.143 Màquies o garrigues amb pins blancs (*Pinus halepensis*) esparsos

Aquesta màquia es fa sobre materials carbonatats, principalment a les parts més baixes de la vall de Pineda, més xeròfiles, i sovint amb pendents i exposicions solanes que accentuen l'ariditat de l'hàbitat. També de la solana del Montalt, o de les solanes baixes de sobre Palafolls... És a dir, sempre en el vessant del Maresme i, preferentment, a cotes relativament baixes, que afavoreixen aquest pi.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
23	0	ha	3

HIC que hi correspon: Cap.

32.3 BOSQUINES I MATOLLARS TERMÒFILS MEDITERRANIS

32.214 Garrigues dominades per llentiscle (*Pistacia lentiscus*), de les contrades mediterrànies càlides

D'aquest hàbitat n'hem cartografiat un únic polígon al vessant solell del turó de la Guàrdia, on el llentiscle constitueix un poblament de garriga a les calcàries termòfiles d'aquest coster.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
1	0	0,29 ha	3

HIC que hi correspon: Cap.

32.21C Matollars dominats per ginestó (*Osyris alba*), de les contrades mediterrànies càlides

Aquest matollar apareix, de tant en tant, en els boscos de la comarca, formant poblaments monoespecífics. L'hem vist tant en ambients de ribera (per exemple, la part baixa de la riera de Fuirosos) com en els marge del bosc esclerofil·le.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
0	1	0,02 ha	3

HIC que hi correspon: Cap.

32.3 BOSQUINES I MATOLLARS SILICÍCOLES MEDITERRANIS

32.311 Arboçars (formacions d'*Arbutus unedo*) i altres bosquines silicícoles, de les contrades mediterrànies occidentals

L'arboç és un arbust molt abundant a l'àmbit estudiat, on és un element molt rellevant en el sotabosc de suredes, alzinars... Tanmateix, en careners o allí on el sòl és magre fa comunitats monoespecífiques en l'estrat llenyós, denses, com és el cas, especialment destacable, de la serra del Llop, entre Vallmanya i Sant Llop; també fa masses monoespecífiques al vessant meridional de Montalt o entre can Rovira/can Serena i can Vives de la Cortada. En no pas pocs casos ha estat representada en forma de polígons, que solen resseguir careners. La suma de les arbocedes al Parc arriba a les 27 hectàrees, amb prop de 70 punts on ha estat detectada.

Aquest codi, d'altra banda, també s'ha utilitzat per etiquetar algun altre tipus de bosquina no coincident amb cap dels tipus previstos al manual dels llistats d'hàbitats, com la bosquina dominada per *Phyllirea media* que apareix al curs mitjà del torrent de can Masó, a la vall de Ramió.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
47	22	27,07 ha	3

HIC que hi correspon: Cap.

32.321* Bruguerars amb dominància o abundància de bruc d'escombres (*Erica scoparia*), silicícoles, dels sòls profunds i poc secs de terra baixa (i de l'estatge montà)

Els costers de la serralada Litoral són poc favorables al *Lavandulo-Ericetum scopariae*, que només ha estat cartografiat en 6 hectàrees, tant en forma de polígons com de punts. Els bruguerars de bruga (nom comarcal d'*Erica scoparia*) són més presents a la meitat septentrional del Montnegre, probablement per la influència de la vegetació selvàtica, mentre que a la resta del Parc són més rars, essent absents del vessant de marina.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
10	6	6,04 ha	3

HIC que hi correspon: Cap.

32.322* Bruguerars dominats per bruc boal (*Erica arborea*), silicícoles, dels costers i dels sòls secs de les contrades mediterrànies marítimes

El substrat àcid de la majoria del Parc afavoreix els bruguerars del bruc boal, que han estat profusament cartografiats tant al vessant vallesà com al de marina, i tant a les cotes baixes com a les mitjanes, bo i totalitzant prop de 130 hectàrees. En general, però, tendeix a recobrir superfícies petites. Encara que en algun cas es fa en boscos que han estat fortament tallats, prefereix terraprimis o afloraments rocosos de costers exposats a solana o en carenes, on els planifolis no poden suportar els estius eixuts, bo i fent de la bruguera la vegetació permanent en determinats punts. A la resta d'emplaçaments tindrà tendència a evolucionar cap a formacions més madures.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
242	107	127,62 ha	3

HIC que hi correspon: Cap.

32.323* Bruguerars amb dominància o abundància de bruc vermell (*Erica cinerea*), silicícoles, de les contrades mediterrànies plujoses

La puixança del bosc dificulta la presència d'*Erica cinerea*, que hom troba de manera fragmentària, generalment en hàbitats marginals, com ara les seccions de servei dels camins i carreteres. N'hem marcat un parell de punts en els quals té un hàbitat més proper

a la naturalitat (una gresera carenera i una pineda de pinastre poc densa), tots dos a la part més oriental del Parc, en terme municipal de Tordera.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
0	2	0,01 ha	3

HIC que hi correspon: Cap.

32.341 Estepars dominats per estepa negra (*Cistus monspeliensis*), silicícoles, de les contrades mediterrànies marítimes

La brolla d'estepa negra és rara al Parc, si més no com a claps mínimament grans i representatius. Així, l'hem cartografiada en forma d'uns pocs polígons i, sobretot, de punts. Tot plegat no arriba a les 2 hectàrees. Té requesta per solanes i per sòls magres en condicions exposades, on pot coexistir amb altres acidòfiles com ara *Cistus salviifolius*, *Erica arborea*...

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
4	22	1,70 ha	3

HIC que hi correspon: Cap.

32.342 Estepars dominats per estepa borrera (*Cistus salviifolius*), silicícoles, de les contrades mediterrànies marítimes

Tot i que generalment la trobem ocupant superfícies petites, aquesta estepa és present gairebé arreu: les vores dels camins, les clarianes dels boscos, els camps abandonats... aquí i allà, solen tenir petits poblaments de *Cistus salviifolius* en la vasta matriu forestal del Parc, que, sens dubte, no l'afavoreix: amb prou feines 5 hectàrees repartides en més de 60 punts i polígons.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
8	57	4,81 ha	2-3

HIC que hi correspon: Cap.

32.348 Estepars d'estepa blanca (*Cistus albidus*), silicícoles, de terra baixa

Al contrari de l'estepa negra i l'estepa borrera, l'estepa blanca és infreqüent al territori cartografiat, només la trobem a l'extrem occidental de la serralada i al vessant de marina, però malgrat això, és el *Cistus* amb més recobriment ja que localment hi forma masses extenses. Menys de 30 polígons/punts totalitzen més de 12 hectàrees; compareu-ho amb les menys de 5 hectàrees de *C. salviifolius* en més de 60 punts. És probable que es vegi afavorida pel caràcter més obert dels boscos de l'extrem occidental i marítim del Parc. L'estepa blanca sovint es presenta també barrejada en altres matollars silicícoles.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
16	11	12,64 ha	3

HIC que hi correspon: Cap.

32.351 Matollars de tomaní (*Lavandula stoechas*), silicícoles, de sòls secs de terra baixa

Els poblaments poc o molt monoespecífics de *Lavandula stoechas* no són pas habituals al Parc del Montnegre i el Corredor, però poden aparèixer ocasionalment a les clarianes de la sureda, sobre el sauló meteoritzat. Sempre es tracta de claps petits, representats a la cartografia en forma de punts, en careners o vessants solells.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
0	3	0,01 ha	3

HIC que hi correspon: Cap.

32.36 Brolles baixes i obertes d'estepes (*Cistus* spp.), brucs (*Erica* spp.)..., silicícoles, de terra baixa

Aquesta comunitat és ben escassa a la part oriental del Parc, especialment al vessant vallesà, que és més forestal. En canvi, a la part oriental i, sobretot, a la part més propera a mar, ha estat cartografiada en polígons d'unes dimensions, fins i tot, apreciables; tot plegat depassa les 60 hectàrees.

El fet que la llegenda sigui un xic oberta pel que fa a composició florística fa que siguin prou diverses les espècies que intervenen en el rodals cartografiats. Tanmateix, solen ser-hi ben presents *Erica arborea*, estepes (*Cistus salviifolius*, *C. monspessulanus*, ...), gatoses, llistó...

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
77	11	63,56 ha	3

HIC que hi correspon: Cap.

32.374* Brolles dominades per ginestell (*Sarothamnus catalaunicus*), silicícoles, de les contrades marítimes plujoses, als territoris ruscínic i catalanídic septentrional

El ginestell (*Sarothamnus arboreus* subsp. *catalaunicus*) és poc abundant a les suredes i altres boscos esclarissats del Parc, on no sol formar rodals monoespecífics. Tal vegada a la part occidental és on és més present, d'on només se n'ha pogut marcar la presència, amb punts, a la rodalia del santuari del Corredor.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
0	4	0,02 ha	3

HIC que hi correspon: Cap.

32.375* Brolles dominades per argelaga negra (*Calicotome spinosa*), silicícoles, de les contrades mediterrànies marítimes

D'aquesta brolla ha estat detectada de 4 punts, principalment com a punts, de manera que la superfície que recobreix al Parc és insignificant. Tan sols s'ha pogut dibuixar com a polígon, barrejada amb llistonar, a les muntanyes entre Llavaneres i Mataró.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
1	3	ha	3

HIC que hi correspon: Cap.

32.378* Brolles dominades per albada (*Anthyllis cytisoides*), silicícoles, dels terrenys poc àcids de terra baixa

Les brolles d'albada són presents a l'extrem sudoccidental del Parc, és a dir, a les muntanyes de sobre Mataró, Argentona... No són pas rares, però només han pogut ser representades en forma de punts, a les clarianes de les pinedes, entre d'altres retalls de brolla. És previsible que en absència de pertorbacions, la successió tendeixi a fer desaparèixer o minvar en recobriment aquesta comunitat.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
0	2	0,70 ha	3

HIC que hi correspon: Cap.

32.379* Brolles amb abundància d'altres lleguminoses (*Genista triflora*, *Genista monspessulana*), silicícules, de les contrades mediterrànies marítimes

Al Parc del Montnegre i el Corredor les brolles amb abundància de lleguminoses són ben escadusseres, i encara menys amb el gènere *Genista*. En algun cas, amb predomini d'*Ulex parviflorus* combinat amb *Spartium junceum*, per exemple. Solen ser brolles molt heterogènies pel que fa a la composició, força barrejades amb altres famílies que no són lleguminoses.

Es veuen afavorides per les pertorbacions, que endarrereixen la successió, però en un context netament forestal com el del Parc, no cal dir que, en general, es troben en una situació de vulnerabilitat per tancament de l'hàbitat. Només se n'han cartografiat poc més de 2,5 hectàrees, especialment a la meitat occidental del Parc, d'hàbitats més oberts, com ara al Montalt o a la conca del rial de Sobirans, a Arenys de Munt.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
6	6	2,63 ha	3

HIC que hi correspon: Cap.

32.4 BOSQUINES I MATOLLARS CALCÍCOLES MEDITERRANIS

32.41 Garrigues de coscoll (*Quercus coccifera*), sense plantes termòfiles o gairebé

Les garrigues apareixen en costers exposats a sol, particularment sobre afloraments rocosos, com ara dics, en els quals s'arrapa bo i fent-hi poblaments densos i compactes. Ha estat representada com a punts, atès que la superfície que recobreixen sol ser migrada, llevat del turó de la Guàrdia, en què arriba a recobrir gairebé 0,7 ha.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
1	3	0,72 ha	3

HIC que hi correspon: Cap.

32.42 Brolles dominades per romaní (*Rosmarinus officinalis*), calcícoles, de terra baixa

Les brolles calcícoles de romaní són una excepció en el context del batòlit àcid de la serralada Litoral. Així, les roques carbonatades de la vall de Pineda són, gairebé, l'únic enclavat on aquesta comunitat s'hi constitueix de manera poc o molt típica i extensa. Pel que fa a la resta del territori, també l'hem observada sobre substrat àcid, acompanyada de flora acidòfila. En aquest cas hi ha estat cartografiada només com a punts, exclusivament al vessant de marina i, especialment, a la part més occidental del Parc. El recobriment total volta les 5 hectàrees.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
6	27	5,42 ha	3

HIC que hi correspon: Cap.

32.431 Estepars dominats per estepa blanca (*Cistus albidus*), calcícoles, de terra baixa

A les muntanyes entre Lllavaneres, Argentona i Mataró, aproximadament, el substrat és moderadament àcid, cosa que permet la presència de l'estepa blanca, no pas de manera accidental, sinó com a masses contínues, que han pogut ser representades en forma, fins i tot, de polígons. I tant és així, que n'han estat cartografiades més de 5 hectàrees.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
3	0	5,50 ha	3

HIC que hi correspon: Cap.

32.47 Timonedes (brolles baixes) dominades per timó (*Thymus* spp.), sajolida (*Satureja montana*), esparbonella (*Sideritis scordioides*) o altres labiades (llevat d'espígols), calcícoles, de terra baixa

Aquest codi s'atorga a comunitats de camèfits diversos, generalment labiades, que es fan sobre substrats carbonatats. A la zona d'estudi, emperò, és possible de trobar-hi poblaments de *Thymus vulgaris* que difereixen substancialment de l'ortodòxia que es desprèn del codi 32.47, però que per llur composició florística difícilment poden ésser referits a cap altre codi de la llegenda de què actualment disposem. Hem cregut preferible

etiquetar la comunitat amb un codi que malgrat que no s'ajusta gaire a la realitat local, permet, tanmateix, de representar els poblaments de *Thymus vulgaris* que hi apareixen escadusserament. Té requesta pels sòls esquelètics, fruit de la meteorització molt superficial del granit (coneguts com a gresera), acompanyat de líquens del gènere *Cladina*, la molsa *Pleurochaete squarrosa* i teròfits acidòfils.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
0	9	0,01 ha	3

HIC que hi correspon: Cap.

32.4A2 Matollars d'artemisa (*Artemisia* spp.), de terra baixa i de la muntanya mitjana

A les solanes del Montnegre i de Montalt, com ara a la vall de Sobirans, a Arenys de Munt, els talussos sobre granit o els conreus abandonats sobre substrat saulonós es veuen colonitzats per les llemenoses (*Artemisia campestris*), que hi fan poblaments força monoespecífics. A diferència de la classificació sota la qual es troba el codi 32.4A2, en tots els casos trobem aquesta comunitat típicament sobre substrat àcid. N'hem cartografiat més de 6 hectàrees, més com a polígons que no pas com a punts.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
5	2	6,14 ha	2

HIC que hi correspon: Cap.

32.4A3 Matollars d'olivarda (*Inula viscosa*), dels camps abandonats, llits de rambles i rieres, terres remogudes..., de terra baixa

En les visites tardorals són molt evidents els poblaments d'olivarda florits que colonitzen els conreus abandonats de la zona, molts dels quals pasturats per ramats locals. De tota manera, l'espècie es presenta amb un recobriment dispers, que fa que difícilment puguin ésser representats com a polígons sinó només com a punts.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
1	11	0,62 ha	2

HIC que hi correspon: Cap.

32.A GINESTARS DE GINESTA VERA

32.A Ginestars de ginesta vera (*Spartium junceum*), de les contrades mediterrànies (sobretot les marítimes)

Hàbitat molt escadusser al Parc, amb una superfície cartografiada inferior a una hectàrea. De les 4 localitzacions, 2 corresponen a la part carbonatada de l'àmbit d'estudi, prop de l'autopista del Maresme. A banda de marges de camins, també el trobem colonitzant camps, hàbitats pertorbats o en recolonització...

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
2	2	0,86 ha	3

HIC que hi correspon: Cap.

32.B+ Bosquines de pi blanc (*Pinus halepensis*) procedents de colonització

Aquestes bosquines són representades en forma d'uns pocs polígons, exclusivament a les vores de l'autopista del Maresme, tot colonitzant talussos afectats pels treballs de construcció/manteniment d'aquesta infraestructura. Ocupen una superfície conjunta de només una hectàrea.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
3	0	1,02 ha	0

HIC que hi correspon: Cap.

34 PRATS (I ALTRES FORMACIONS HERBÀCIES) BASÒFILS, SECS, DE TERRA BAIXA I DE LA MUNTANYA MITJANA

34.3 Prats medioeuropeus (o mediterranis) dominats per herbes perennes

34.36 Fenassars (prats de *Brachypodium phoenicoides*), amb *Euphorbia serrata*, *Galium lucidum* (espunyidella blanca)..., xeromesòfils, de sòls profunds de terra baixa i de la baixa muntanya mediterrània

Els sòls de l'àmbit d'estudi no semblen favorables al fenàs de marge (*Brachypodium phoenicoides*), que sembla preferir sòls més profunds o rics en bases. Corresponen a aquest hàbitat dos polígons en talussos a la vora de l'autopista AP-7, però en realitat, el fenàs de marge (*Brachypodium phoenicoides*) hi és absent o poc abundant, encara que la vegetació hi és, poc o molt, assimilable.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
2	1	1,10 ha	2

HIC que hi correspon: Cap.

34.4 VORADES HERBÀCIES

34.41 Vorades herbàcies xeròfiles (lligades a les rouredes i altres boscos poc humits), amb *Origanum vulgare* (orenga), *Geranium sanguineum*, *Tanacetum corymbosum*, *Oryzopsis paradoxa*..., de la muntanya mitjana i de les contrades mediterrànies plujoses

A les vores del bosc s'hi fan poblaments herbacis assimilables al codi de la vorada seca. Sol ser una comunitat pobrament caracteritzada, que recobreix superfícies petites, cartografiades només en forma de punts, dels quals se n'han representat 4, escampats ací i allà. No mostra cap preferència específica per un o altre indret del Parc, encara que defuig els paratges excessivament secs.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
0	4	0,02 ha	3

HIC que hi correspon: Cap.

34.42 Vorades herbàcies mesòfiles (lligades a les fagedes, freixenedes i altres boscos humits), amb *Trifolium medium*, *Trifolium ochroleucon*, *Valeriana officinalis* (valeriana)..., de la muntanya mitjana

Hàbitat infrarepresentat en la cartografia atès que només se n'han marcat un parell de punts, corresponents a fondals del vessant vallesà: a l'obaga alta del Montnegre i en el sot de la Remor, a Olzinelles. Tanmateix, el grau de tancament dels boscos del Parc no afavoreix gaire la comunitat.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
0	2	0,01 ha	3

HIC que hi correspon: Cap.

34.5 Pradells i prats secs mediterranis

34.511 Llistonars (prats secs de *Brachypodium retusum*) amb teròfits, calcícoles, de terra baixa

Com ja ha estat expressat en el cas d'altres comunitats, aquesta es troba associada a sòls carbonatats, de manera que la vall de Pineda i el seu entorn, on els terraprimis no són pas gaire rars, és gairebé la única zona on hom la pot trobar en el Parc del Montnegre i el Corredor. L'hem cartografiada tant en forma de polígon com de punt, encara que ocupa, com és esperable, superfícies petites i en paratges generalment poc accessibles, de manera que en molts casos no han pogut ser visitades *in situ* sinó només observades a distància. Malgrat tot, se n'han cartografiat 7 hectàrees tot plegat.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
19	7	7,06 ha	3

HIC que hi correspon: **6220* Prats mediterranis rics en anuals, basòfils (*Thero-Brachypodietalia*)**. Prioritari.

34.5131 Prats de teròfits, calcícoles, de terra baixa, a la Mediterrània occidental

Tot i que de ben segur deu ser més present en l'àmbit cartografiat, les superfícies exigües que sol ocupar així com el predomini del bosc al Parc fa que només haguem cartografiat aquesta comunitat d'un únic punt, a la conca de la vall de Pineda.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
0	1	0,00 ha	2

HIC que hi correspon: **6220* Prats mediterranis rics en anuals, basòfils (*Thero-Brachypodietalia*)**. Prioritari.

34.6 PRATS ALTS MEDITERRANIS

34.6321* Prats oberts amb dominància de ripoll (*Oryzopsis miliacea*), dels camps abandonats, terres remogudes..., de terra baixa

En un territori lleument o moderada antropitzat és lògic que els gramenets de ripoll, associats a ambients amb una certa pertorbació, hi sigui escadussers, però presents çà i enllà. Representats principalment per punts (i un únic polígon), en ambients moderadament antropitzats com ara vores de camins amb poc ús.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
1	16	0,59 ha	3

HIC que hi correspon: Cap.

34.634 Prats sabanoides d'albellatge (*Hyparrhenia hirta*), de vessants solells de les contrades marítimes

Els prats d'albellatge es fan tant a la part àcida com bàsica de l'àmbit cartografiat, sempre en costers d'exposició solana. Sovint s'alterna amb llistonars i altres comunitats herbàcies o arbustives baixes. Els hem observat en ambients naturals però també en algun conreu abandonat en vies de naturalització.

On és més abundant al Parc és, amb escreix, als vessants de la vall de Pineda, on alternen amb el llistonar, la brolla de romaní... tot recobrint superfícies considerables. En general, però, en el Parc ha estat cartografiat com a punts, atès que la matriu forestal no els afavoreix. Tot plegat hi representa un recobriment de 32 hectàrees.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
39	21	32,26 ha	3

HIC que hi correspon: Cap.

34.8 PRADELLS SUBNITRÒFILS MEDITERRANIS

34.81 Prats subnitròfils de teròfits (o cardassars), amb *Aegilops geniculata* (traiguera), *Bromus rubens*, *Medicago rigidula*, *Carthamus lanatus*..., de terra baixa

Aquest pradell de preferència nitròfila ha estat molt escadusserament cartografiat, només en forma d'un únic punt.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
0	1	0,01 ha	0

HIC que hi correspon: Cap.

35 PRATS ACIDÒFILS SECS

35.3 PRATS ACIDÒFILS MEDITERRANIS

35.31⁺ Pradells de teròfits (*Helianthemum guttatum*, *Tolpis barbata*, *Crassula tillaea*, *Silene gallica*, *Aira cupaniana*...), sovint amb *Sedum* spp. (crespinells), silicícoles, de terra baixa

Tot i que són presents a l'àmbit d'estudi, hi ocupen superfícies exigües, a banda de constituir-ne representacions molt incomplertes. Com en d'altres casos ja comentats, la vocació fortament forestal del massís dificulta l'establiment i una bona representació de les comunitats de plantes anuals. Les superfícies que ocupen són tan petites -els retalls, empobrits (sovint en camins poc transitats)- que només ha pogut ser consignat en forma de punts. Els trobem en sòls de poca potència, i en altres espais oberts amb una certa estabilitat però sotmesos a pertorbacions que endarrereixen la successió vegetal.

es fan pradells de plantes anuals netament acidòfiles. Sovint aprofiten l'oportunitat que els suposen els camins poc transitats. Les condicions poc favorables fan que es tracti de poblaments pobrament caracteritzats i recobrint ben poca superfície, uns pocs metres quadrats a tot estirar. Tant és així que més d'una seixantena de punts totalitzen poc més de 2000 metres quadrats.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
0	63	0,22 ha	2

HIC que hi correspon: Cap

35.32⁺ Llistonars (prats secs de *Brachypodium retusum*), amb teròfits, silicícoles, de terra baixa

Com en el cas de la comunitat anterior, la puixança del bosc representa un impediment a l'establiment de llistonars. Així, al Montnegre els trobem associats a terraprims i a afloraments rocosos, on arriben a constituir rodals prou grans com per ésser cartografiats com a polígons, encara que generalment ho són en forma de punts. S'hi alternen amb hàbitats de roques, pradells del 35.31⁺... N'han estat representades entre 8 i 9 hectàrees. En una matriu forestal abassegadora aquests fragments, sempre escadussers, són mereixedors d'una atenció específica.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
15	46	8,59 ha	3

HIC que hi correspon: Cap.

37. HERBASSARS, JONQUERES I PRATS HUMITS

37.2 JONQUERES I HERBASSARS HUMITS EUTRÒFICS, MEDIOEUROPEUS

37.26⁺ Herbassars amb cua de cavall (*Equisetum telmateia*) i càrexs (*Carex pendula*, *C. remota*)..., de fons de còrrecs i sòls xops, al territori catalanídic septentrional i central

Aquests herbassars només han estat cartografiats en l'aixecament cartogràfic d'enguany d'un sot afluent de la conca de la riera de Vallalta, on recobreix una superfície petita, gairebé a tocar del límit de l'àrea protegida.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
0	1	0,02 ha	3

HIC que hi correspon: Cap.

37.4 JONQUERES MEDITERRÀNIES

37.4 Jonqueres de jonc boval (*Scirpus holoschoenus*) i herbassars graminoides, higròfils, de terra baixa (i de la muntanya mitjana)

Aquest codi només ha pogut consignar-se en forma de punts, atès que la superfície que recobreixen és, sempre, molt migrada. És el cas, per exemple, d'un petit fondal prop de can Vives de la Cortada, on s'hi constitueix com a herbassar graminoides higròfil que ocupa uns pocs metres quadrats, aprofitant la clariana d'un camí de bosc, o d'una jonquera de jonc boval en un prat d'un mas no gaire lluny de la Batllòria. La recessió del sector primari representa, en general, un inconvenient per a la conservació d'aquestes comunitats, ja que en absència de pastura tendeixen a evolucionar ràpidament cap a bosc de ribera.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
0	5	0,02 ha	2

HIC que hi correspon: **6420 Jonqueres i herbassars graminoides humits, mediterranis, del *Molinio-Holoschoenion***. No prioritari.

38 PRATS DE DALL I PASTURES GRASSES

38.2 PRATS DE DALL DE TERRA BAIXA I DE LA MUNTANYA MITJANA

38.24⁺ Prats dalladors, generalment amb *Gaudinia fragilis*, de la terra baixa plujosa

De l'entorn de can Forn reportem la presència d'un rodal de prat que malgrat l'heterogeneïtat en la composició podria assimilar-se més a prat de dall que a cap altra

comunitat. Hi són abundants espècies pròpies dels *Arrhenatherion*, com ara *Gaudinia fragilis* o *Festuca arundinacea*, però també d'altres de ruderals, com *Aster pilosus* o *Cynodon dactylon*, o de pròpies de pradells terofítics, com són *Rumex acetosella* o *Trifolium cf. striatum*. Sorprèn, entremig, la presència de tàxons netament higròfils com *Oenanthë pimpinelloides*. Sembla que havia estat dallat i que hores d'ara no ho és. Per bé que en seria una forma empobrida, l'excepcionalitat de la comunitat fa que mereixi un cert seguiment particular, si més no adreçat a certificar-ne millor la identitat i les possibilitats. També s'assenyalen un parell de polígons entre el Far i can Bosc, la conservació dels quals és susceptible de millora. Malgrat la codificació atorgada, en cap dels casos el maneig que s'hi fa és el propi dels prats de dall.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
3	1	3,61 ha	1

HIC que hi correspon: **6510 Prats de dall de terra baixa i de la muntanya mitjana (*Arrhenatherion*)**. Prioritari.

4 BOSCOS

41 BOSCOS CADUCIFOLIS, PLANIFOLIS

41.1 FAGEDES

41.172 Fagedes acidòfiles pirenaicooccitanes

La fageda al Montnegre és tan escadussera que el rodal existent té, fins i tot, nom propi: els faigs d'en Preses. Els arbres, propers a coll Sesbasses, sembla que no hi viuen pas malament, i el rodal es troba en lenta expansió. Malgrat que hi ha diferents opinions sobre l'espontaneïtat d'aquest rodal el fet que hi visqui bé fa plausible que hi sigui espontani, encara que la distribució tan reduïda és contradictòria en aquest sentit. Alguns arbres isolats de faig, encara que plantats, són també presents en algun altre punt del Montnegre, com ara a can Valls d'Olzinelles.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
0	1	0,12 ha	3

HIC que hi correspon: **9120 Fagedes acidòfiles**. No prioritari.

41.2 BOSCOS MIXTOS, O ROUREDES, HIGROFILS

41.2A⁺ Boscos de roure sessiliflor (*Quercus petraea*), mesohigròfils, dels Pirineus i de les muntanyes catalanídiques septentrionals

En determinades comes o fondals de la solana alta o de l'obaga del Montnegre, la roureda de *Q. petraea* es combina amb altres caducifolis (trèmol, cirer bord...) i amb espècies herbàcies que assenyalen un grau d'humitat suplementari en relació a la resta de rouredes de la solana alta del Montnegre. N'hem cartografiat tres polígons amb un recobriment migrat, inferior a 4 hectàrees.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
3	0	3,70 ha	3

HIC que hi correspon: Cap.

41.3 FREIXENEDES

41.33 Freixenedes dels Pirineus i de les muntanyes catalanídiques septentrionals

Encara que l'espontaneïtat de les freixenedes al Montnegre no és gaire clara, el cert és que s'hi fa sense dificultats i sembla que es troba en expansió. N'han estat cartografiats claps a diferents conques (sot Gran de can Cases, sot de les Senyores, sot de la Plana - can Penjarella-), gairebé tots al vessant vallesà, alguns representats com a polígons; d'altres, com a punts. La suma, però, no arriba a una hectàrea.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
3	5	0,94 ha	3

HIC que hi correspon: Cap.

41.33A⁺ Boscos de cirerers (*Prunus avium*) dels fondals mesòfils de la muntanya mitjana i de terra baixa

Aquest hàbitat (i aquest codi) no consta a la llista oficial dels hàbitats CORINE de Catalunya. L'hem admès en aquest aixecament per ressaltar la singularitat d'una formació vegetal molt desenvolupada en aquest parc que té afinitats evidents amb les freixenedes de la unitat 41.33 i també amb les castanyedes de la unitat 41.9 i que no coneixem d'altres indrets, si més no amb el desenvolupament que mostra aquí.

L'explotació tradicional del castanyer i la gestió regular dels boscos deu haver perjudicat els boscos espontanis de *Prunus avium*. Ara, menys intervinguts els boscos i molt afectades les castanyedes pel xancre, els bosquets de cirerers estan recuperant llur

recobriment potencial en fondals i obagues prou humides de les parts mitjanes i altes de l'àmbit estudiat. Manca, gairebé completament, al vessant de marina i a les cotes baixes, així com també a la meitat occidental del Parc, menys humida que el Montnegre. És previsible, atesa la recessió abans esmentada del castanyer, que en les actualitzacions posteriors d'aquesta cartografia la superfície n'augmenti si la xerificació creixent del clima no ho impedeix.

La facilitat de detecció de l'espècie fa que la cartografia sigui, comparativament, més exhaustiva en relació a altres hàbitats. La suma de polígons i punts totalitza prop de 56 hectàrees

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
91	138	55,79 ha	2

HIC que hi correspon: Cap.

41.5 ROUREDES ACIDÒFILES DE CARÀCTER ATLÀNTIC

41.5611 Boscos de roure sessiliflor (*Quercus petraea*), de vegades amb altres caducifolis (*Betula pendula*...), acidòfils i xeromesòfils, pirinencs i del territori catalanídic septentrional

La solana més alta del Montnegre està ocupada per una roureda extensa i continua, en la qual domina *Q. petraea*, encara que *Q. canariensis* també hi és present tot i que de manera esparsa i més a l'obaga que no pas a la solana, la qual està dominada, sobretot, per *Quercus petraea*. No cal dir que aquesta barreja d'arbres, que molt sovint és peu a peu, fa que la delimitació d'un o altre tipus de roureda no sigui gens fàcil. La resolució d'aquesta certa imprecisió, agreujada per la topografia i per l'accessibilitat, requeriria d'un treball específic i de detall, que escapa a l'abast d'aquesta cartografia.

La posició avançada d'aquestes rouredes, tant vers el sud com vers a mar, les fa rellevants des del punt de vista biogeogràfic.

Cal destacar la presència regular del roure de fulla gran a només 100 m. s. m. en algunes rouredes entre les valls de Fuirosos i de Ramió.

La superfície total cartografiada de *Quercus petraea* al Montnegre és de 125 hectàrees.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
14	8	125,10 ha	3

HIC que hi correspon: Cap.

41.7 ROUREDES SUBMEDITERRÀNIES

41.714 Boscos de roures (*Quercus pubescens*, *Q. x cerrioides*), sovint amb alzines (*Q. ilex*), de terra baixa

Les rouredes de *Quercus humilis* i híbrids apareixen, principalment, a les parts baixes de les valls, que és on la inversió tèrmica, més marcada, afavoreix els caducifolis enfront els planoperennifolis. A mesura que es guanya alçada, i, sobretot, a les solanes, el roure es veu substituït per l'alzina o el suro. A la part nordoriental del Parc aquest roure presenta introgressió amb *Q. canariensis*.

Són notables per la seva extensió les rouredes de l'entorn de Vallgorguina, afavorides, com dèiem, per la inversió tèrmica, que en aquesta vall és marcada. I a tall d'exemple, també poden esmentar-se les que es troben a les obagues i parts baixes de les valls compreses entre la Batllòria i la vall de Ramió.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
51	4	127,37 ha	3

HIC que hi correspon: Cap.

41.774 Boscos de roure africà (*Quercus canariensis*), dels territoris catalanídics septentrional i olositànic

Els boscos de roure glaner o roure africà són un dels elements més rellevants de tot el Parc del Montnegre i el Corredor des d'un punt de vista biogeogràfic, alhora que pel recobriment que hi tenen (més de 170 hectàrees, repartides en dues grans zones, molt diferents des del punt de vista topogràfic i climàtic). Si bé la presència a la carena del Montnegre és ben coneguda, no ho és pas tant en els sots i obacs de l'extrem nordoriental del Montnegre, on ocupen una superfície gens negligible, tal vegada tant o més important que la de la carena (el polígon de la roureda de ca l'Oller, per exemple, té una superfície de 47 hectàrees). Si bé es produeixen hibridacions i introgressions, aquesta cartografia és útil per a georeferenciar-los i conèixer millor llur abast, distribució i importància. En qualsevol cas, serà necessari esmerçar esforços posteriors de caracterització i avaluació, així com de propostes de gestió. En algunes d'aquestes rouredes hi pot aparèixer *Quercus petraea*. En aquestes parts baixes es veu afavorit per la inversió tèrmica, tot i que sembla defugir les parts més planeres i més properes a la Tordera, on és *Quercus pubescens* que és present.

Pel que fa a les parts altes del Montnegre, el roure glaner o roure africà apareix regularment a la roureda carenada, tant en forma de bosc -preferentment a les obagues, rarament a la solana- com barrejat peu a peu amb *Quercus petraea*, o com a arbres esparsos entremig de la roureda de fulla gran. No cal dir que aquest disposició dificulta notablement treballs de cartografia com el que presentem, circumstància encara agreujada per la topografia i per l'accessibilitat; la resolució d'aquesta mancança requeriria un treball específic i de detall, que escapa a l'abast d'aquesta cartografia.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
55	22	171,31 ha	3

HIC que hi correspon: **9240 Rouredes ibèriques de roure valencià (*Quercus faginea*) i de roure africà (*Quercus canariensis*)**. No prioritari.

41.9 CASTANYEDES

41.9 Castanyedes, acidòfiles, de la muntanya mitjana i de terra baixa

Vegeu també comentaris a la unitat 41.33A⁺

En orientacions més obagues i humides, principalment a Montnegre, on el clima més humit li és més favorable, el bosc autòcton ha estat substituït per plantacions de castanyer (perxades). Al Corredor o a Montalt, el castanyer hi és anecdòtic. Moltes d'aquestes plantacions presenten un estat sanitari deficient (afectació per xancres), que afavoreix la recolonització de moltes d'aquestes obagues i fondals per part del cirerer bord (*Prunus avium*), que hi mostra una vitalitat notable, o per altres caducifolis o per alzines. La mortalitat del castanyer és especialment accentuada a les parts baixes de la muntanya, on la xericitat és més accentuada. Així, per sota dels 300 m. s. m. gairebé tots són morts. Per bé que els darrers anys s'han realitzat inoculacions experimentals amb soques hipovíriques per a garantir la supervivència del castanyer enfront el xancres, la manca de rendibilitat d'aquestes plantacions fa previsible que se'n redueixi la superfície en el futur. És el cas, per exemple, de l'obaga de la serra d'en Burgada, on la perxada ha estat tallada arreu i substituïda recentment per plantacions de *Pinus radiata*.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
112	33	255,37 ha	1

HIC que hi correspon: **9260 Castanyedes**. No prioritari.

41.D TREMOLEDES

41.D4 Tremoledes (bosquets de *Populus tremula*), mesòfiles, sovint sense sotabosc forestal, de la muntanya mitjana (i del país dels boscos esclerofil·les)

Les tremoledes tenen un paper anecdòtic en l'àmbit d'estudi, amb un recobriment total que no arriba a dues hectàrees, principalment al Montnegre, on el clima més humit les afavoreix. A banda dels condicionants climàtics que limiten llur expansió, hi deu tenir a veure, especialment, el fet que el predomini de les masses forestals primàries dificulta l'establiment d'aquest bosc, que és de tipus secundari. Tal vegada la mortalitat dels castanyers podria afavorir-les en el futur.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
6	15	1,94 ha	2

HIC que hi correspon: Cap.

42. BOSCOS ACICULIFOLIS

42.8 PINEDES MEDITERRÀNIES

42.8217 Pinedes de pinastre (*Pinus pinaster*), amb sotabosc de brolles o de bosquines acidòfiles

Les pinedes de pinastre a l'àmbit d'estudi solen tenir una certa antiguitat, de manera que generalment es presenten naturalitzades, amb sotabosc llenyós. Es poden trobar pràcticament arreu del Parc, llevat de les cotes més altes. El fet que corresponguin a plantacions fustaneres, no pas a masses espontànies, fa que siguin sempre masses relativament importants, corresponents, sobretot, a polígons (tot recobrint més de 130 hectàrees). L'únic sector on hem observat pinedes de pinastre que semblen tenir un caràcter espontani és als vessants de llevant de la capçalera de la riera de Fuirosos, als costers solells del turó de Canyadell.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
128	5	135,96 ha	3

HIC que hi correspon: **9540 Pinedes mediterrànies**. No prioritari.

42.827* Pinedes de pinastre (*Pinus pinaster*), o repoblacions, sense sotabosc llenyós

A diferència de l'hàbitat precedent, en algunes plantacions *Pinus pinaster* es fa sense un sotabosc llenyós, com a conseqüència de plantacions excessivament denses, o en les quals no s'ha realitzat cap treball d'aclarida. Tot plegat no arriba a les 20 hectàrees.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
23	0	18,90 ha	3

HIC que hi correspon: Cap.

42.8315 Pinedes de pi pinyer (*Pinus pinea*), sovint amb sotabosc de brolles o de bosquines acidòfiles, de la terra baixa catalana

Especialment al vessant no vallesà del Parc, *Pinus pinea* ocupa carenes i vessants sencers en costers d'orientació solana i de sòl molt magre, menys favorable a *Quercus suber*. Forma pinedes monoespecífiques a l'estrat arbori, sovint molt empobrides també al sotabosc. A la part més occidental del Parc, al Corredor, i especialment a les parts baixes, prop de Mataró o Argentona, les condicions climàtiques són més xeròfiles i trobem aquestes pinedes no només en costers desfavorables, sinó com a bosc dominant arreu, llevat de les orientacions obagues; alterna amb *Quercus suber*, que és un bosc poc exigent pel que fa a la potència del sòl. Tot plegat explica que aquest bosc sigui el més abundant al Parc després de les suredes i els alzinars.

Les afectacions massives per *Tomicus piniperda*, molt evidents a la conca de la riera d'Argentona, sembla que han remès. I pel que fa a la regeneració d'aquestes pinedes, al sotabosc l'alzina i el suro hi tenen una bona presència, de manera que si el foc no ho impedeix, la tendència és que el bosc planoperennifoli vagi substituint la pineda a mig i llarg termini.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
875	16	2.078,29 ha	3

HIC que hi correspon: **9540 Pinedes mediterrànies**. No prioritari.

42.8413* Pinedes de pi blanc (*Pinus halepensis*), amb sotabosc de màquies o garrigues d'alzinar o de carrascar

Les pinedes de pi bord o pi blanc són poc abundants al Parc en relació a altres tipus de boscos. Les trobem als afloraments calcícoles, a la vall de Pineda i, fins i tot, a Sant Corneli, així com a la part més xeròfila -sobre àcid- del Parc, és a dir, a la part occidental i més propera a mar, generalment a cotes baixes.

Tot i que es fa en costers exposats i en orientacions solanes, sol ser un bosc secundari, i si les condicions d'estabilitat es mantenen i no hi ha foc o altres pertorbacions, naturalment ha de tendir a cedir l'espai a alzines, que prosperen al seu sotabosc, com es desprèn de l'enunciat de l'hàbitat.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
79	1	109,47 ha	3

HIC que hi correspon: **9540 Pinedes mediterrànies**. No prioritari.

42.8414* Pinedes de pi blanc (*Pinus halepensis*), amb sotabosc de brolles calcícoles de les contrades marítimes

Les pinedes de pi bord o pi blanc són poc abundants al Parc en relació a altres tipus de boscos, i si ho sumem a la raresa dels afloraments de reacció bàsica a l'àmbit protegit, és lògic que aquest hàbitat només totalitzi 4 hectàrees a la cartografia. Totes elles les trobem a l'entorn de la vall de Pineda, en posicions exposades i xeròfiles, favorables a aquest pi i desfavorables a l'alzinar. És previsible que la successió mení cap a altres tipus de pinedes (42.8413+) o, a mig o llarg termini, si les condicions no són massa desfavorables i no hi ha pertorbacions importants, cap a l'alzinar.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
6	0	4,14 ha	3

HIC que hi correspon: **9540 Pinedes mediterrànies**. No prioritari.

42.8416* Pinedes de pi blanc (*Pinus halepensis*), amb sotabosc de brolles silicícoles, de terra baixa

Aquestes pinedes es fan allí on la successió es troba molt endarrerida, sense regeneració de màquia d'alzinar al sotabosc. Evidentment, es fan al vessant de marina i, generalment, a cotes baixes. Pot tractar-se de boscos de regeneració o que han patit una forta explotació o maltempsada o, simplement, que es troben en un sòl particularment desfavorable. La

successió natural tindrà la tendència a menar-los a mig termini, en una primera fase, cap al 42.8413+, és a dir, la pineda de pi blanc amb regeneració d'alzinar al sotabosc.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
14	0	26,23 ha	0

HIC que hi correspon: Cap.

42.8417+ Pinedes de pi blanc (*Pinus halepensis*), sense sotabosc llenyós

Pineda rara al territori; tan sols ha estat cartografiada d'un únic polígon, petit, a la pedra Blanca, al massís del Corredor. No en descartem l'origen artificial, fruit d'una plantació.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
1	0	0,54 ha	0

HIC que hi correspon: Cap.

42.B+ BOSCOS MIXTOS DE CONÍFERES

42.B5+ Altres boscos mixtos de coníferes

En la majoria dels casos, aquest codi inclou pinedes en què intervé *P. pinea*, que és, amb escreix, el pi més abundant al Parc. Generalment es combina amb *P. pinaster*, encara que no és rar que ho faci amb *P. halepensis* i, excepcionalment, amb *P. radiata*. Sol trobar-se en vessants exposats a sud, en careners, encara que això no és així quan es tracta de plantacions o de masses molt afavorides per l'home.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
136	1	154,57 ha	3

HIC que hi correspon: Cap

44 BOSCOS I BOSQUINES DE RIBERA O DE LLOCS MOLT HUMITS

44.1 COMUNITATS DOMINADES PER *SALIX* SPP.

44.128⁺ Gatelledes (bosc, generalment baixos, de *Salix atrocinerea*), amb *Equisetum telmateia*, *Carex pendula*..., de fons de barrancs i depressions, amb sòl xop, al territori catalanídic

Rarament representades en forma de polígons -per exemple a la riera de Ramió- o, sobretot, de punts, les trobem escampades per gairebé totes les conques fluvials. Es fan en cursos d'aigua que generalment no tenen continuïtat en la circulació de l'aigua o que no tenen prou entitat per suportar la verneda -o bé quan aquesta ha estat delmada-, s'hi fan poblaments de gatell. En algun cas aquestes gatelledes arriben a formar bosc de galeria tant en cursos que drenen cap a la Tordera com directament a mar.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
3	27	1,24 ha	2-3

HIC que hi correspon: Cap.

44.3 VERNEDES MEDIOEUROPEES

44.316⁺ Vernedes amb *Carex remota*, que es fan a tocar de l'aigua o en sòls molt xops, a la muntanya mitjana pirinenca i al territori catalanídic septentrional

Aquest tipus de verneda, molt higròfila, té uns requeriments que la inconstància dels cursos d'aigua al Parc no afavoreix. De fet, el vern mateix té problemes de fitopatologies i de mortalitat associades a l'ariditat creixent que està comportant l'escalfament climàtic en aquestes muntanyes.

Només n'hem grafiat un petit polígon a la vall de Fuirosos en el qual la verneda es veu afavorida per trobar-se immediatament aigües avall d'un embassament, que li proporciona constància en el nivell freàtic alt. De tota manera, el veïnatge d'una explotació ramadera suposa una pertorbació important pel trànsit del bestiar.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
1	0	0,20 ha	2

HIC que hi correspon: **91E0* Vernedes i altres boscos de ribera afins (Alno-Padion).**
Prioritari

44.3432* Vernedes (de vegades pollancredes) amb ortiga morta (*Lamium flexuosum*), de la terra baixa plujosa i de l'estatge submontà

La verneda hauria de tenir una presència molt més important que no la que té a les rieres del Parc del Montnegre i el Corredor. Han estat molt afectades per una gestió forestal amb tallades arreu i substitució per plantacions de ribera (polles -83.321- i plàtans -83.3251+-), que han afavorit l'expansió de les al·lòctones, especialment de l'acàcia (*Robinia pseudoacacia*). Xerificació del clima a banda, cal afegir-hi també la detracció de cabals i fitopatologies (cf. *Cytospora*) que afecten el vern amb mortalitats massives quan es troba debilitat per l'estrès hídric o al límit de les seves possibilitats.

Són presents a moltes de les conques cartografiades en aquest aixecament, tant al vessant vallesà com al de marina, però en aquest darrer es presenten de forma més testimonial, en forma de punts i no pas de polígons. Al vessant vallesà, en canvi, hi són més ben representades ja que els cursos d'aigua són més importants. És el cas, per exemple, de la riera d'Olzinelles i de la de Fuirosos a la meitat superior. En l'escenari en què ens trobem, però, és previsible que la xifra de 25 hectàrees cartografiades en aquest aixecament disminueixi en aixecaments posteriors.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
63	90	25,49 ha	2

HIC que hi correspon: **91E0* Vernedes i altres boscos de ribera afins (Alno-Padion).**
Prioritari.

44.6 ALBEREDES I ALTRES BOSCOS DE RIBERA MEDITERRANIS

44.6111* Alberedes (i pollancredes) amb vinca (*Vinca difformis*), de la terra baixa (i de la muntanya mitjana)

L'àlber (*Populus alba*) és un arbre escàs als boscos de ribera del Parc, especialment al massís del Montnegre, on la potencialitat correspon a la verneda. Al Corredor i a la part més occidental del Parc, en canvi, el clima li és més favorable i es fa present, així com també els pollancredes (localment conegudes com a polles), que també es troben difosos a la part oriental del Parc, fruit de la intervenció antròpica.

Aquest tipus de bosc és ben present al torrent de Rupit o a la riera de Canyamars, entre d'altres cursos d'aigua. És previsible que la recessió de la verneda pugui augmentar el recobriment d'aquest hàbitat, encara que també és possible que a alguns dels cursos d'aigua més inconstants la mateixa xerificació perjudiqui aquesta comunitat enfront d'altres de més adaptades a l'eixut.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
23	6	21,17 ha	2

HIC que hi correspon: **92A0 Alberedes, salzedes i altres boscos de ribera**. No prioritari.

44.62 Omedes de terra baixa

A tot el país les omedes es troben en una situació compromesa a causa de la grafiosi, així com pel fet que ocupen un espai cobert per l'agricultura. El fet que aquesta mena de bosc tendeixi a ocupar les segones bandes del bosc de ribera fa que a l'àmbit cartografiat s'hagi vist reduïda a la mínima expressió, ocupat per l'home. Les hem trobades repartides a les diferents conques estudiades, tot i que escadusseres i sempre petites; tant és així que la suma de totes elles depassa de ben poc una hectàrea. En general el sotabosc s'hi presenta molt degradat i sovint dominat per la bardissa.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
3	18	1,11 ha	1-2

HIC que hi correspon: **92A0 Alberedes, salzedes i altres boscos de ribera**. No prioritari.

44.637* Freixenedes de *Fraxinus angustifolia*, de terra baixa

La freixeneda és un hàbitat rar de dins els límits del Parc del Montnegre i el Corredor, especialment al vessant de marina, on es fa molt difícil trobar-la. La trobem en cursos inconstants o a les segones bandes del bosc de ribera, més allunyades del curs principal, cosa que en pot haver suposat l'anorreament per rompudes agrícoles o per ocupació antròpica parcial del domini de ribera. Això fa que generalment es presenti en un estat de conservació poc favorable, amb afectació per invasió d'al·lòctones, amb bardissa, amb tallades i altres impactes antròpics. Caldria millorar-ne l'estat de conservació.

L'hem cartografiada com a punts, però també com a polígons, el més important dels quals és a la riera de Fuirosos, encara que també és ben present a la riera de Ramió, entre d'altres cursos d'aigua.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
8	13	5,02 ha	2

HIC que hi correspon: **92A0 Alberedes, salzedes i altres boscos de ribera**. No prioritari.

45 BOSCOS ESCLEROFIL·LES I LAURIFOLIS

45.2 SUREDES

45.2161* Suredes amb sotabosc clarament forestal

La sureda representa la vegetació climàtica a bona part del territori cartografiat, llevat de les parts més altes de la muntanya. Ocupa vessants sencers en forma de polígons de dimensions molt grans, que depassen les 100 ha en alguns casos. L'afavoreix el substrat granodiorític, que s'hi sol presentar meteoritzat; si es tracta d'una roca més dura, però - com el leucogranit-, és l'alzinar qui li pren el relleu. A cotes baixes ocupa tant solanes com obagues, mentre que a les cotes mitjanes a les obagues la substitueix l'alzinar o el bosc caducifoli.

A la vall de Pineda, però, el substrat afavoreix més l'alzinar. En qualsevol cas, forma boscos extensíssims, alternant a voltes amb les suredes amb sotabosc de brolla, fins al punt de recobrir, només amb aquest codi (no pas tot el conjunt de suredes), un 22% del Parc.

L'extensió de les pinedes, especialment al vessant de marina, sovint té a veure amb la degradació de les suredes per intervenció antròpica. D'altra banda, convé assenyalar que l'aprofitament del suro que se'n fa condiciona la composició florística i l'estructura d'aquest bosc, que es veu sotmès a estassades regulars, que a voltes el fan tendir més a una brolla arbrada que no pas a una massa amb estructura forestal. Vegeu el codi següent.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
454	61	3.948,92 ha	3

HIC que hi correspon: **9330 Suredes**. No prioritari.

45.2162* Suredes amb sotabosc de brolla acidòfila, de l'extrem oriental dels Pirineus i dels territoris ruscínic i catalanídic septentrional

En costers solells on el sòl és menys desenvolupat i hi ha menys potencial per a la vegetació forestal s'hi fan suredes esclarissades en l'estrat arbori, amb un sotabosc heliòfil, ric en arboços, brucs, llistó, estepes... amb elements de la brolla del *Cisto-Lavanduletea*. Sovint el suro mateix pren un port baix i renocat, com és el cas, per exemple, dels vessants de Roca-rossa. En d'altres casos és la gestió que se'n fa, amb estassades periòdiques,

que fan que es mantingui com una brolla arbrada en comptes de com un bosc poc o molt ombrívol.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
404	6	998,06 ha	3

HIC que hi correspon: **9330 Suredes**. No prioritari.

45.2163* Boscos mixtos de surera (*Quercus suber*) i pins (*Pinus* spp.)

La sureda s'enriqueix amb pins principalment en vessants d'orientació solana, on el sòl més magre i/o la intervenció antròpica han potenciat les pinàcies, encara que sol dominar el suro i els pins hi tenen un paper més secundari. Aquest hàbitat es constitueix com a polígons que poden arribar a ocupar superfícies força grans.

Com les suredes, és igualment present gairebé arreu del Parc.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
737	6	1.458,85 ha	3

HIC que hi correspon: **9330 Suredes**. No prioritari.

45.3 ALZINARS I CARRASCARS

45.3121* Alzinars de terra baixa, catalanooccitans

Després de la sureda, l'alzinar és el bosc més difós a l'àmbit d'estudi; només aquest codi, entre el 17 i el 18% del recobriment. El trobem tant en solanes com en obagues, encara que a terra baixa sol defugir les solanes, per massa xeròfiles, i a les parts mitjanes i altes, en canvi, defuig les obagues que son ocupades pel bosc caducifoli... o per l'alzinar muntanyenc. Els substrats de granit meteoritzable afavoreixen la sureda, de manera que l'alzinar només el desplaça quan es tracta de roques més dures i menys meteoritzables o bé, és clar, sobre substrats de reacció poc àcida com a la vall de la riera de Pineda.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
487	37	3.098,23 ha	3

HIC que hi correspon: **9340 Alzinars i carrascars**. No prioritari.

45.3122⁺ Alzinars amb roures (*Quercus faginea*, *Q. pubescens*...), de terra baixa i de l'estatge submontà

Gairebé exclusivament en obacs i en sectors afondalats, l'alzinar s'enriqueix amb roures mercès a la inversió tèrmica i a la humitat suplementària. Ho fa específicament amb *Quercus humilis*, encara que a l'extrem NE del Parc, principalment entre Tordera i Fuirosos, pot ser *Q. canariensis* el roure acompanyant. En algun cas, en aquest context mediterrani prou humit els sòls saulonencs, però, faciliten la presència no pas d'alzina sinó de sureda; aquesta, per la presència més o menys regular d'alzines i, com s'esdevé a les serres del sud d'Andalusia, de *Quercus canariensis*, ha estat subordinada al codi 45.3122⁺ atesa la inexistència d'un codi específic per a les suredes amb roures. D'altra banda, a les cotes mitjanes els roures, en canvi, desapareixen i l'alzinar s'enriqueix amb cirerers bords, ja en transició cap a l'alzinar muntanyenc. Ja a les parts altes de la muntanya, concretament del Montnegre, reapareix el roure, però es tracta del roure de fulla gran (*Q. petraea*) o, altre cop, del roure africà o glaner (*Q. canariensis*).

Els alzinars amb roures apareixen principalment al vessant vallesà, on les condicions no són tan xèriques com al vessant de marina. Es fan arreu, encara que és a l'entorn de la vall de Vallgorguina i d'Olzinelles on assoleixen els recobriments més importants, en forma de polígons de mida prou important en alguns casos.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
268	26	1.090,89 ha	3

HIC que hi correspon: **9340 Alzinars i carrascars**. No prioritari.

45.3123⁺ Alzinars amb pins (*Pinus* spp.) de terra baixa

En els costers exposats o carenats l'alzinar s'esquitxa de pins, principalment *Pinus pinea*; molt rarament *P. halepensis* o *P. pinaster*, que no hi sembla espontani. La superfície que recobreix aquest hàbitat no és negligible. Com és natural, hom el troba escampat gairebé arreu de l'àmbit d'estudi, tot i que defuig les exposicions obagues, i generalment forma polígons de dimensions petites o mitjanes.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
467	0	1.024,02 ha	3

HIC que hi correspon: **9340 Alzinars i carrascars**. No prioritari.

45.3131* Alzinars muntanyencs en terreny silici, catalanooccitans

A les cotes més altes del Montnegre trobem un alzinar més frescal, en el qual s'enrareixen les espècies estrictament mediterrànies i hi apareixen elements extramediterranis del *Querco-Fagetea*. Val a dir que essent una comunitat pobra en espècies, la delimitació no sempre és clara.

L'hem cartografiat a la solana alta del Montnegre, així com a les obagues principals, del Montnegre, Montalt...

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
38	6	422,90 ha	3

HIC que hi correspon: **9340 Alzinars i carrascars**. No prioritari.

45.3132* Alzinars muntanyencs en terreny calcari, dels Pirineus orientals i dels territoris ruscínic, olositànic i catalanídic

El predomini abassegador del substrat àcid al Parc fa que l'alzinar muntanyenc damunt de substrat calcari hi sigui més aviat rar. L'obaga alta de la serra del Llop/d'Hortsavinyà es troba recoberta per un alzinar dens, que ocupa de manera ininterrompuda una superfície molt important, d'un centenar d'hectàrees. Tot i ser-hi absents o rares les espècies inequívocament calcícoles, el substrat i la composició florística global el fa més proper al 45.3132* que no pas a l'alzinar muntanyenc acidòfil del 45.3131*. També n'ha estat delimitat un segon polígon, més aviat petit, de la part alta de la conca de Pineda.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
2	0	103,18 ha	3

HIC que hi correspon: **9340 Alzinars i carrascars**. No prioritari.

45.3133* Alzinars muntanyencs amb pins (*Pinus* spp.)

D'aquest hàbitat n'hem reconegut mitja dotzena d'enclavaments, tots ells polígons. Es troben, òbviament, a l'entorn de les parts altes de Montalt, Montnegre... però recobrint superfícies reduïdes ja que no és un hàbitat excessivament favorable als pins mediterranis.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
6	0	11,83 ha	3

HIC que hi correspon: **9340 Alzinars i carrascars**. No prioritari.

5 MOLLERES I AIGUAMOLLS

53 VORES D'AIGUA I HÀBITATS INUNDABLES

53.1 CANYISSARS I FORMACIONS ANÀLOGUES

53.13 Poblaments de balques (*Typha* spp.)

Les comunitats de boga (*Typha* sp.) són escasses al Parc atès que les masses d'aigües estanyades poc o molt permanents són molt rares, especialment desfavorides pel despoblament rural, que ha eliminat, de retruc, els sistemes tradicionals de magatzematge d'aigües. Així, n'hem cartografiat només dos punts, en una bassa de la vall de Vallgorguina i a les vores de l'embassament del Molinot, a la riera de Ramió, encara que els treballs d'eliminació de *Myriophyllum aquaticum* en aquest darrer punt poden haver suposat la desaparició d'aquesta localitat. Fins i tot per al primer punt la manca d'aigua també sembla comprometre la continuïtat d'aquesta segona localitat al Parc.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
0	2	0,00 ha	2

HIC que hi correspon: Cap.

53.4 CREIXENARS I FORMACIONS ANÀLOGUES

53.4 Creixenars i comunitats anàlogues (amb *Glyceria* spp...), de fonts i vores de rierols

És una comunitat rara atès que els requeriments de disponibilitat d'aigua permanent i soma, i d'espai obert, no són freqüents al Parc. No ens ha d'estranyar, per tant, que només hagi estat ressenyada d'un únic punt (entre el Far i can Bosc, al Corredor). Recobreix una superfície molt reduïda.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
0	1	0,00 ha	3

HIC que hi correspon: Cap.

53.6 CANYARS I FORMACIONS ANÀLOGUES

53.62 Canyars (d'*Arundo donax*), de vores d'aigua

Afavorit per l'home per a la fixació de talussos o com a aspre per a l'agricultura, el canyer ha aprofitat la degradació de les riberes per a estendre's en la majoria dels cursos d'aigua -aquells mitjanament importants, però també en els petits i efímers- bo i constituint poblaments monoespecífics que només poden ser deturats naturalment per l'ombreig del bosc de ribera. Tant és així que se n'han cartografiat més de 10 hectàrees. També els podem arribar a trobar en els marges entre camps, o en els erms, mercès als moviments de terres, que aporten terres amb fragments de rizomes.

Assenyalen un degradació notable de l'hàbitat, de manera que caldria combatre'n l'expansió, especialment en els cursos d'aigua de més valor natural.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
27	89	10,72 ha	3

HIC que hi correspon: Cap.

6 ROQUES, TARTERES, GLACERES, COVES

61 TARTERES

61.3 ALTRES TARTERES

61.32 Pedrusques de la baixa muntanya mediterrània, catalanooccitanes

Aquest és un hàbitat extremadament rar al Parc atesa la manca d'afloraments rocosos importants. Només n'hem pogut representar un parell de punts de la solana del turó d'en Vives, on s'hi fa molt pobrament caracteritzat.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
0	2	0,02 ha	3

HIC que hi correspon: **8130 Tarteres de l'Europa meridional amb vegetació poc o molt termòfila**. No prioritari.

62 ROQUES NO LITORALS

62.1 CINGLES I PENYALS CALCARIS

62.1111 Roques calcàries amb vegetació casmofítica, termòfila, de les contrades mediterrànies

A les parts baixes de la vall de la riera de Pineda hi ha alguns afloraments de roques carbonatades de petites dimensions que duen poblaments amb algunes plantes rupícoles

calcícoles. Per tant, com en el cas anterior, és un hàbitat també molt rar al Parc, on el substrat és de reacció àcida. S'hi fa alguna planta que, lògicament, no trobem enlloc més del Parc i que té un notable interès de conservació, com és ara *Cosentinia vellea*.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
0	2	0,03 ha	3

HIC que hi correspon: **8210 Costers rocosos calcaris amb vegetació rupícola**. No prioritari.

62.2 CONGLES I PENYALS CALCARIS

62.26 Roques silícies, amb asarina (*Antirrhinum asarina*)..., de l'estatge montà plujós (i dels llocs frescals de terra baixa).

Com tots els hàbitats rupícoles al Parc, els esqueis (nom que reben a la regió les prominències rocoses petites o mitjanes) a la part alta del Montnegre són un ambient molt rar. Només els hem cartografiat, en forma de punts, en comptats llocs de la solana del turó d'en Vives. Molt difícilment accessibles; només n'hem pogut visitar un dels tres cartografiats, amb *Sedum hirsutum* com a flora vascular representativa d'aquest tipus d'hàbitat.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
0	3	0,08 ha	3

HIC que hi correspon: **8220 Costers rocosos silícis amb vegetació rupícola**. No prioritari.

62.2B⁺ Roques silícies ombrejades, amb vegetació comofítica de molses i falgueres, de les contrades mediterrànies

Escampats pel territori, especialment allí on les roques són més dures (per exemple, entorns de Montalt, capçaleres de les valls de Ramió o de Fuirosos...) apareixen petits afloraments de roques, generalment granítics, que sovint es troben ombrejades pel bosc pel fet de ser de petites dimensions. És en aquest ambient que es fan aquests poblaments, que només poden ser representats, evidentment, en forma de punts, escampats ça i enllà.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
0	39	0,07 ha	3

HIC que hi correspon: **8220 Costers rocosos silicis amb vegetació rupícola**. No prioritari.

62.4 ROQUES SENSE VEGETACIÓ VASCULAR

62.42 Roques silícies colonitzades per líquens, no litorals

La raresa dels afloraments rocosos al Parc del Montnegre i el Corredor ha suposat que aquest codi només hagi pogut ser marcat en forma de punts, mai com a polígon. En trobem, per exemple, a la vall de Ramió o a la serra de Polseruda (a Montalt); corresponen, ambdós casos, a granits.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
0	4	0,01 ha	3

HIC que hi correspon: Cap.

62.7+ ROQUES I MURS AMB VEGETACIÓ SUBNITRÒFILA

62.7+ Roques i murs amb vegetació subnitròfila

Aquest tipus de vegetació és prou comuna en les parets de les masies de la muntanya. Se n'han marcat un parell d'exemples representatius.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
0	2	0,00 ha	3

HIC que hi correspon: Cap.

8 TERRES AGRÍCOLES I ÀREES ANTRÒPIQUES

81.1 CAMPS CONDICIONATS COM A PASTURA INTENSIVA, SECS O POC HUMITS

81.1 Camps condicionats com a pastura intensiva, secs o poc humits

El trobem relacionat amb camps condicionats com a pastura intensiva per a cavalls o altres tipus de bestiar. Hàbitat cartografiat a Sant Pere de Riu, Hortsavinyà...

Nombre Polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
15	0	17,48 ha	1-2

HIC que hi correspon: Cap.

82 CONREUS HERBACIS

82.1 CONREUS HERBACIS INTENSIVS, SENSE VEGETACIÓ NATURAL INTERCALADA

82.12 Conreus herbacis intensius (hortalisses, flors...), disposats en mosaic, sense vegetació natural intercalada

L'hàbitat 82.12 el trobem, sobretot, al vessant de marina i al sectors poc o molt propers als pobles (Sant Iscle de Vallalta, Llavaneres, Arenys de Munt...). Hem observat no pas pocs polígons que han estat abandonats els darrers anys, tal vegada per la manca de disponibilitat de prou aigua.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
16	0	7,39 ha	3

HIC que hi correspon: Cap.

82.2 CONREUS HERBACIS INTENSIVS AMB BANDES DE VEGETACIÓ NATURAL INTERCALADES

82.2 Conreus herbacis intensius amb bandes de vegetació natural intercalades

Cartografiat d'un únic polígon, poc més gran d'una hectàrea.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
1	0	ha	0

HIC que hi correspon: Cap.

82.3 CONREUS HERBACIS EXTENSIVS, PRINCIPALMENT DE CEREALS

82.31+ Conreus herbacis extensius de sòls humits (sovint de regadiu o de contrades molt plujoses)

Només se n'han cartografiat uns pocs polígons (Ramió, Dosrius...) en determinats llocs on la disponibilitat de recursos hídrics pot permetre'n el regadiu.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
2	0	1,30 ha	0

HIC que hi correspon: Cap.

82.32* Conreus herbacis extensius de secà, de terra baixa

La manca de superfície adequades a la mecanització, la recessió del sector primari i el despoblament rural han marginalitzat l'agricultura al Parc. Això ha suposat que aquest hàbitat es concentri bàsicament a certes planes al·luvials o a l'entorn de grans masos, amb bona disponibilitat de terres. Molt rarament corresponen a cultius amb aprofitament econòmic, sinó que l'objectiu és el manteniment de les feixes o camps "endreçats", o bé són menats pels caçadors, que els sembren per a afavorir la fauna salvatge.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
104	0	150,11 ha	2

HIC que hi correspon: Cap.

83 CONREUS LLENYOSOS I PLANTACIONS D'ARBRES

83.1 CONREUS ARBORIS

83.11 Camps d'oliveres (*Olea europaea* subsp. *europaea*)

El conreu d'oliveres és minoritari: se n'han cartografiat poc més de mitja dotzena de polígons que, malgrat tot, arriben a recobrir a l'entorn de 5 hectàrees, especialment poc per sota de can Vives de la Cortada.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
8	0	5,43 ha	3

HIC que hi correspon: Cap.

83.13 Camps de nogueres (*Juglans regia*)

Aquest hàbitat tan sols ha estat observat, concentrat, a la zona de les Llobateres (entre Fuirosos i Ramió), on, de tota manera, ocupa una superfície molt important.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
-----------------	--------------	--------------------------------	----------------------

3	0	25,33 ha	0
---	---	----------	---

HIC que hi correspon: Cap.

83.14 Camps d'ametllers (*Prunus dulcis*)

Cartografiat d'un únic polígon, de mitja hectàrea, al vessant de marina del Montnegre.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
1	0	0,58 ha	0

HIC que hi correspon: Cap.

83.15 Fruiterars alts, principalment de regadiu, sobretot conreus de pomeres (*Pyrus malus*), de presseguers (*Prunus persica*), pereres (*Pyrus communis*) i d'altres rosàcies

Els principals polígons amb aquest codi corresponen a cirerers de la vall de Sobirans, a Arenys de Munt, cultiu amb tradició a la zona. També algun rodal de pruneres, així com els fruiters d'un mas prop de Sant Llop d'Hortsavinyà.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
6	0	5,79 ha	1-2

HIC que hi correspon: Cap.

83.16 Conreus de cítrics

Cartografiat un únic polígon, descurat, a la vall de Calella.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
1	0	0,20 ha	1

HIC que hi correspon: Cap.

83.182⁺ Altres fruiterars

Hàbitat escàs al Parc, cartografiat de cinc polígons. D'entre els més singulars, el conreu de kiwi a Vallmanya.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
5	0	1,86 ha	0

HIC que hi correspon: Cap.

83.2 CONREUS ARBUSTIUS

83.211 Vinyes portades de manera tradicional

Aquest tipus de vinya l'hem detectat a 5 indrets escampats pel vessant de marina del Parc, on el clima li és més favorable (Vallmanya, Sobirans -Arenys de Munt-, Santa Susanna...). Es tracta de vinyes per a autoconsum, atès que només recobreixen entre 1 i 2 hectàrees.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
4	1	1,27 ha	0

HIC que hi correspon: Cap.

83.212 Vinyes en cordó

La vinya és un conreu rar en aquest territori. Malgrat això, n'hem marcat un polígon prou gran, de més de set hectàrees, a la finca de Sant Martí de Mata, a Sant Andreu de Llavaneres.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
1	0	6,84 ha	0

HIC que hi correspon: Cap.

83.3 PLANTACIONS D'ARBRES

83.3111 Plantacions de pícea (*Picea abies*) i d'altres pinàcies europees (excepte pins)

Hàbitats que tan sols hem cartografiat d'un sol punt, prop de Sant Llop.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
1	0	0,63 ha	0

HIC que hi correspon: Cap.

83.3112 Plantacions de pinassa austríaca (*Pinus nigra* subsp. *nigra*) i d'altres pins europeus

Se n'han trobat diversos polígons de repoblacions escampats pel massís del Corredor i vessants. S'hi barregen altres espècies exòtiques i algunes d'autòctones en unes repoblacions relativament antigues.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
7	0	11,91 ha	0

HIC que hi correspon: Cap.

83.3121 Plantacions de cedres (*Cedrus* spp.) i d'altres pinàcies no europees (excepte pins)

D'aquest hàbitat n'han estat cartografiats 8 polígons que totalitzen a l'entorn de 6 hectàrees, a diferents punts del Parc, com ara prop de can Mascaró, a la part baixa de la vall d'Olzinelles o a la capçalera del Sot de la Mare de Déu, a prop de Collsabadell.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
7	1	6,03 ha	0

HIC que hi correspon: Cap.

83.3122 Plantacions de pi insigne (*Pinus radiata*) i d'altres pins no europeus

Els substrats àcids i el clima local, relativament humit, fan que *Pinus radiata* hi tingui bons creixements i hom l'hagi plantat per a aprofitament fustaner, sovint en cultius abandonats, damunt de sòls planers, però també en obagues, com és el cas de la finca can Plana de Vallgorguina, entre d'altres. Se n'han cartografiat més de 120 polígons, que totalitzen més de 80 hectàrees, repartits arreu de l'àmbit cartografiat, però sobretot a la part humida de la muntanya, atès que no suporta bé l'eixut.

Cal destacar les plantacions recents a can Burgada, importants pel que fa a superfície, a l'obaga de la serra d'en Burgada, que reemplacen perxades poc viables de castanyer. De tota manera, aquest any 2020 han estat tan fortament afectades per *Lymantria dispar* que no n'és clara la supervivència..

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
-----------------	--------------	--------------------------------	----------------------

118	8	81,75 ha	0
-----	---	----------	---

HIC que hi correspon: Cap.

83.3123 Plantacions d'altres coníferes no europees

Hem assignat a aquest hàbitats una filera de coníferes (probablement del gènere *Thuja*), bastant velles i amb uns troncs de diàmetre considerable que hi ha a la finca de can Llibre, provinents segurament d'antigues activitats d'aquest mas com a viver.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
0	1	0,1 ha	0

HIC que hi correspon: Cap.

83.321 Plantacions de pollancre (*Populus* spp.)

Les polledes de cultiu no són gaire abundants al Montnegre a causa de l'escassetat de les planes al·luvials que les faciliten.

Han estat cartografiades de les vores de la riera de Ramió (o dels seus afluents), a les conques afluents cap al poble de Tordera, a Vallmanya, a la riera del Far, de can Rimble..., és a dir, a molts dels cursos d'aigua del Parc, encara que hi recobreixen superfícies minses (55 polígons o punts per a 19 hectàrees). Corresponen, no cal dir-ho, a plantacions de *Populus* cultivars plantats per a l'explotació fustanera.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
28	27	18,67 ha	0

HIC que hi correspon: Cap.

83.322 Plantacions d'eucaliptus (*Eucalyptus* spp.)

Les plantacions d'*Eucalyptus* no són freqüents però es poden trobar a diversos punts de l'àmbit d'estudi, encara que sovint es troben descurades i barrejades amb altres espècies arbòries. N'han estat cartografiades al torrent de la Mina d'Or, a la conca del torrent de can Mascaró, en una vall sobre Sant Iscle de Vallalta, a la riera de Santa Susanna, a la

Fredera... De totes elles, però, a més destacable és la plantació de la part baixa de la riera de Fuirosos, que va pretendre repoblar un incendi que s'hi va produir els anys 70 del segle XX. Descurada, progressivament, va essent envaïda per la sureda

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
21	3	132,38 ha	1-2

HIC que hi correspon: Cap.

83.324 Plantacions i formacions subespontànies de *Robinia pseudoacacia*

Les alteracions patides pel bosc de ribera, especialment a la part baixa de les conques, han suposat la substitució del bosc autòcton per les formacions naturalitzades de *Robinia pseudoacacia*. Les trobem arreu del Parc, sempre en fondals, i amb una tendència expansiva clara, a redós de les clarianes, bardisses, tallades arreu que se solen fer a les riberes... Se'n troben poblaments molt importants a la riera de Ramió, al sot del Trull, a la riera de Vallgorguina, al sot d'Oradella... A la riera de Pineda, per exemple, on les vernedes que hi serien esperables arreu del curs d'aigua pràcticament n'han desaparegut i han estat substituïdes per masses monoespecífiques a l'estrat arbori de *Robinia pseudoacacia* (bo i recobrint prop de 15 hectàrees).

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
103	55	55,10 ha	3

HIC que hi correspon: Cap.

83.3251⁺ Plantacions de plàtans (*Platanus orientalis* var. *acerifolia*) i d'altres arbres planifolis de sòls humits

Les platanedes es troben plantades per a l'aprofitament fustaner pràcticament arreu dels cursos d'aigua de l'àmbit cartografiat, encara que són més freqüents en cursos més importants i del vessant vallesà. Totalitzen gairebé 130 hectàrees amb més de 230 localitzacions. Apareixen esparsament en sots i rieres, però sobretot com a petits rodals o, fins i tot, com a plantacions de mides mitjanes. La rebrotada potent d'aquests arbres fa que la renaturalització dels cursos d'aigua no sigui fàcil, encara que al sotabosc freqüentment s'hi fan freixes, oms, polles... En alguns indrets (vora Canyamars, per exemple) s'hi mantenen diverses espècies de plantes característiques de les vernedes.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
216	20	155,55 ha	0

HIC que hi correspon: Cap.

83.4+ VIVERS DE PLANTES LLENYOSSES

83.4+ Vivers de plantes llenyoses

Ús del sòl cartografiat escadusserament, principalment, però, a Vallgorguina-Sant Celoni.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
4	0	ha	0

HIC que hi correspon: Cap.

85 PARCS URBANS I JARDINS

85.2 PETITS PARCS I PLACES

85.2 Petits parcs i places públiques amb vegetació

L'únic polígon representat correspon a un parc situat prop de Santa Susanna.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
1	0	6,53 ha	0

HIC que hi correspon: Cap.

85.3 JARDINS PRIVATS I HORTS CASOLANS

85.3 Jardins i horts casolans

Els masos solen tenir associats una diversitat apreciable d'hàbitats, tot i que amb poc recobriment (vegetació ruderal, àrea de pastura, àrea construïda, erms, etc.). Un d'ells és l'hàbitat 85.3, corresponent a jardins i horts casolans, el qual gairebé no apareix en la cartografia que presentem per tal com resta subordinat al codi 86.26+, corresponent al masos i al seu entorn. La relativa manca d'aigua al massís, d'altra banda, fa que els horts hi siguin de dimensions reduïdes. Només en els casos de grandàries importants i d'una certa segregació pel que fa a l'entorn del mas, s'ha cartografiat separatament.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
19	1	10,20 ha	0

HIC que hi correspon: Cap.

86 CIUTATS, POBLES, ÀREES INDUSTRIALS

86.2 VILES I POBLES (I PETITES CIUTATS)

86.26* Urbanitzacions i àrees residencials

La superfície ocupada per les urbanitzacions fora del parc és molt gran; la part d'aquestes compresa dins els límits de l'espai natural protegit, però, és molt més petita, i va associada a aquest codi. També incloem aquí el poblament rural dispers, els masos... juntament amb els petits retalls d'altres hàbitats que l'ocupació rural comporta (hort, fruiters, vegetació ruderal, erms, espais denudats...).

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
263	1	218,34 ha	0

HIC que hi correspon: Cap.

86.4 ÀREES INDUSTRIALS ABANDONADES I ALTRES ESPAIS COLONITZABLES PER COMUNITATS SEMINATURALS

86.413 Pedreres

Tot i que fa molts anys que han estat abandonades i es troben parcialment naturalitzades, les extractives de pedra han estat assimilades al codi 86.413 pels caients de roca viva i els rodals nombrosos encara sense coberta vegetal. En trobem a la riera de Ramió amb l'aiguabarreig amb el torrent de l'Home Mort, al pont Blanc de la riera de Fuirosos..., encara que una de les més importants i singulars des del punt de vista geològic és l'extractiva del turó de Sant Corneli, sobre basalt. Totalitzen poc menys de 10 hectàrees.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
10	0	9,31 ha	0

HIC que hi correspon: Cap.

86.42 Munts de runam i d'escòries

Només se n'ha marcat un polígon al Corredor, que correspon a un abocament recent de terres.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
1	0	ha	0

HIC que hi correspon: Cap.

86.43 Vies i nusos de comunicacions i altres espais oberts

Aquest codi ha estat aplicat a carreteres, autopista del Maresme i el seu entorn, així com a algun altre ús del sòl artificios intensiu.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
19	0	0,32 ha	0

HIC que hi correspon: Cap.

86.5 HIVERNACLES I ALTRES INSTAL·LACIONS AGRÍCOLES

86.5 Hivernacles i altres instal·lacions agrícoles

Aquest ús del sòl ha estat cartografiat, sobretot, als sectors agrícoles més actius de Mataró, a la façana marítima del Parc, així com, molt escadusserament, d'algun altre punt, com ara prop de Collsacreu.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
11	0	8,85 ha	0

HIC que hi correspon: Cap.

86.7* Àrees revegetades: mines a cel obert, pistes d'esquí...

Cartografiat un únic polígon, corresponent a l'antic abocador de Tordera.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
1	0	1,49 ha	0

HIC que hi correspon: Cap.

87 CAMPS ABANDONATS, ERMOTS I ÀREES RUDERALS

87.1 Conreus abandonats

El despoblament rural i la recessió del sector primari han estat molt acusats al Parc del Montnegre i el Corredor. Tant és així que la superfície dels conreus de secà en actiu (137

ha) es inferior a la dels conreus abandonats (142 ha). Aquest codi, per tant, està molt difós, arreu del Parc. De tota manera, en molts casos correspon a conreus que ja no es llauren però que es mantenen oberts gràcies a l'acció de ramats que els visiten periòdicament (Creu de Rupit, vall de Fuirosos, can Terrades -la Batllòria-...).

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
144	1	146,94 ha	0

HIC que hi correspon: Cap.

87.21⁺ Comunitats ruderals de terra baixa

Aquest hàbitat apareix dispers per tot el territori, normalment relacionat amb habitatges, marges de camps i camins, pletes de bestiar... Sovint es barreja amb conreus abandonats (87.1), matollars d'olivarda (32.4A3), gramenets de ripoll (34.6321+)..., però sempre són rodals petits.

En algun cas, atípic, s'ha fet servir aquest codi per a sòl força compactats i degradats pel trepig del bestiar.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
14	12	11,60 ha	2

HIC que hi correspon: Cap.

87.61 (antic 87.3⁺) Arbredes i matollars d'espècies exòtiques (*Ailanthus*, *Broussonetia*, *Celtis*, *Retama monosperma*...)

Els punts i polígons corresponents a aquest codi representen poblaments de *Ailanthus altissima* o, més rarament, *Celtis australis*, com és el cas de la part baixa de la riera de Fuirosos. Són prou rars al Parc.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
2	52	3,04 ha	0

HIC que hi correspon: Cap.

87.62⁺ Poblaments d'espècies exòtiques no llenyoses (*Carpobrotus*, *Opuntia*, *Senecio inaequidens*...)

Fruit de l'activitat humana, l'expansió d'aquestes espècies és una realitat, que, a més, es troba en creixement. Encara que domina *Senecio pterophorus*, la representació d'espècies és força àmplia: *Petasites pyrenaicus*, *Phyllostachys*, *Araujia sericifera*, *Tradescantia*, *Parthenocissus*, *Opuntia*, *Phytolacca americana*...

Lògicament, és a prop dels pobles on és més fàcil de trobar-les, encara que els cursos d'aigua són també un punt recurrent en aquest sentit. A tall d'exemple, podem esmentar el vessant marítim del Parc, tocant a Mataró i Sant Andreu de Llavaneres, on s'hi ha hem detectat espècies del gènere *Opuntia* i *Carpobrotus*.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
0	51	0,35 ha	0

HIC que hi correspon: Cap.

89 PORTS, BASSES I CANALS ARTIFICIALS

89.23 Basses d'aigua dolça industrials, agrícoles..., grans canals i estanys ornamentals

Basses per a l'aprofitament agrícola, sovint lligades a l'horta, les trobem a molts punts del Parc. Són més freqüents, per tant, al vessant de marina.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
8	11	2,57 ha	0

HIC que hi correspon: Cap.

9 ÀREES TALLADES O CREMADES

90 ÀREES FORESTALS SOTMESES A TALA INTENSA

90.1 ÀREES FORESTALS SOTMESES A TALA INTENSA

90.1* Àrees forestals sotmeses a tala intensa

A aquest codi corresponen, principalment, tres casos: les tallades forestals arreu, les seccions de servei dels camins i del perímetre de les urbanitzacions, i el manteniment de sota les línies elèctriques. No cal dir que tots tres casos es troben arreu del Parc, fins l'extrem que hi recobreixen més de 170 hectàrees.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície a la capa unificada	Estat de conservació
180	7	173,74 ha	0

HIC que hi correspon: Cap.

Taula 1. Relació dels hàbitats CORINE cartografiats, número d'elements representats (polígons, punts) i superfície (en ha)

Núm. elements	Codi CORINE	Codi i enunciat CORINE	Sup. (ha)
4	22.3411	22.3411 Pradells d' <i>Isoetes duriei</i> , de sots sorrencs temporalment inundats, de terra baixa	0,00
4	22.3414	22.3414 Pradells terofítics de petites serralles (<i>Cyperus flavidus</i> , <i>C. fuscus</i> , <i>C. flavescens</i>), de sòls temporalment humits de terra baixa	0,00
20	22.3418	22.3418 Altres comunitats de petites herbes (<i>Juncus bufonius</i> , <i>Lythrum</i> spp...), de llocs temporalment xops o humits de terra baixa	0,05
1	22.411	22.411 Poblaments natants de <i>Lemna</i> spp. (lleties d'aigua), Azolla caroliniana o Riccia, d'aigües dolces estagnants, més o menys eutròfiques	0,00
1	22.4314	22.4314 Poblaments d'espigues d'aigua radicants i amb fulles flotants amples (<i>Potamogeton natans</i> , <i>P. coloratus</i> , <i>P. nodosus</i>), d'aigües dolces de terra baixa i de la muntanya mitjana	0,02
1	22.441	22.441 Poblaments submersos d'asprelles (<i>Chara</i> spp.), de basses i estanys d'aigües carbonàtiques	0,02
1	22.442	22.442 Poblaments submersos de <i>Nitella</i> , de basses i estanys d'aigües clares	0,00
1	24.53	24.53 Gespes de <i>Polypogon viridis</i> , <i>Paspalum distichum</i> , <i>P. vaginatum</i> ..., nitròfiles, de fangars de les vores de riu i del litoral, a terra baixa	0,03
2	31.2261+	31.2261+ Landes de bruguerola (<i>Calluna vulgaris</i>), sovint amb <i>Genista pilosa</i> , <i>Genista anglica</i> ..., silicòcoles, dels estatges montà i subalpí dels Pirineus i de les muntanyes catalanídiques septentrionals	0,18
11	31.8111	31.8111 Bardisses amb esbarzers (<i>Rubus</i> spp.), aranyoners (<i>Prunus spinosa</i>)..., mesòfiles, lligades a fagedes i a d'altres boscos mesohigròfils, de la muntanya mitjana plujosa	1,61
3	31.8127+	31.8127+ Saücars (bosquines de <i>Sambucus nigra</i>), amb vidalba (<i>Clematis vitalba</i>), esbarzer (<i>Rubus ulmifolius</i>)..., higròfils i subnitròfils, lligats sobretot als boscos de ribera	0,11
4	31.8414	31.8414 Landes de gòdua (<i>Sarothamnus scoparius</i>), acidòfiles i mesòfiles, de la muntanya mitjana plujosa (i de terra baixa)	1,88
65	31.863	31.863 Falgars (poblaments de <i>Pteridium aquilinum</i>), xeromesòfils, de la muntanya mitjana (i de terra baixa)	9,12
388	31.891	31.891 Bardisses amb roldor (<i>Coriaria myrtifolia</i>), esbarzer (<i>Rubus ulmifolius</i>)..., de terra baixa (i de l'estatge montà)	82,83
87	31.8C2+	31.8C2+ Avellanoses (bosquines de <i>Corylus avellana</i>), amb <i>Polystichum setiferum</i> ..., mesohigròfiles, dels barrancs i fondals molt ombrívols de terra baixa (i de l'estatge submontà)	11,83
1	31.8D	31.8D Bosquines d'arbres caducifolis joves, procedents de rebrot o de colonització, estadis inicials del bosc	0,75
3	31.8F	31.8F Bosquines mixtes d'arbres caducifolis i aciculifolis joves, procedents de rebrot o de colonització, estadis inicials del bosc	2,01

Núm. elements	Codi CORINE	Codi i enunciat CORINE	Sup. (ha)
84	32.1121+	32.1121+ Màquies d'alzina (<i>Quercus ilex</i>), acidòfiles, de terra baixa i de la muntanya mediterrània	151,06
22	32.1131+	32.1131+ Màquies d'alzina (<i>Quercus ilex</i>), calcícoles, de terra baixa i de la muntanya mediterrània	35,88
2	32.1152+	32.1152+ Màquies amb barreja d'alzina (<i>Quercus ilex</i>) i roures (<i>Quercus spp.</i>), de les terres mediterrànies	6,15
11	32.142	32.142 Màquies o garrigues amb pins pinyers (<i>Pinus pinea</i>) esparsos	11,96
23	32.143	32.143 Màquies o garrigues amb pins blancs (<i>Pinus halepensis</i>) esparsos	29,56
1	32.214	32.214 Garrigues dominades per llentiscle (<i>Pistacia lentiscus</i>), de les contrades mediterrànies càlides	0,29
1	32.21C	32.21C Matollars dominats per ginestó (<i>Osyris alba</i>), de les contrades mediterrànies càlides	0,02
69	32.311	32.311 Arboçars (formacions d' <i>Arbutus unedo</i>) i altres bosquines silicícoles, de les contrades mediterrànies occidentals	27,07
16	32.321+	32.321+ Bruguerars amb dominància o abundància de bruc d'escombres (<i>Erica scoparia</i>), silicícoles, dels sòls profunds i poc secs de terra baixa (i de l'estatge montà)	6,04
349	32.322+	32.322+ Bruguerars dominats per bruc boal (<i>Erica arborea</i>), silicícoles, dels costers i dels sòls secs de les contrades mediterrànies marítimes	127,62
2	32.323+	32.323+ Bruguerars amb dominància o abundància de bruc vermell (<i>Erica cinerea</i>), silicícoles, de les contrades mediterrànies plujoses	0,01
26	32.341	32.341 Estepars dominats per estepa negra (<i>Cistus monspeliensis</i>), silicícoles, de les contrades mediterrànies marítimes	1,70
65	32.342	32.342 Estepars dominats per estepa borrera (<i>Cistus salvifolius</i>), silicícoles, de les contrades mediterrànies marítimes	4,81
27	32.348	32.348 Estepars d'estepa blanca (<i>Cistus albidus</i>), silicícoles, de terra baixa	12,64
3	32.351	32.351 Matollars de tomaní (<i>Lavandula stoechas</i>), silicícoles, de sòls secs de terra baixa	0,01
88	32.36	32.36 Brolles baixes i obertes d'estepes (<i>Cistus spp.</i>), brucs (<i>Erica spp.</i>)..., silicícoles, de terra baixa	63,56
4	32.374+	32.374+ Brolles dominades per ginestell (<i>Sarothamnus catalaunicus</i>), silicícoles, de les contrades marítimes plujoses, als territoris ruscínic i catalanídic septentrional	0,02
4	32.375+	32.375+ Brolles dominades per argelaga negra (<i>Calicotome spinosa</i>), silicícoles, de les contrades mediterrànies marítimes	0,70
2	32.378+	32.378+ Brolles dominades per albada (<i>Anthyllis cytisoides</i>), silicícoles, dels terrenys poc àcids de terra baixa	0,04
11	32.379+	32.379+ Brolles amb abundància d'altres lleguminoses (<i>Genista triflora</i> , <i>Genista monspessulana</i> , <i>Ulex parviflorus</i>), silicícoles, de les contrades mediterrànies marítimes	2,63
4	32.41	32.41 Garrigues de coscoll (<i>Quercus coccifera</i>), sense plantes termòfiles o gairebé	0,72

Núm. elements	Codi CORINE	Codi i enunciat CORINE	Sup. (ha)
33	32.42	32.42 Brolles dominades per romaní (<i>Rosmarinus officinalis</i>), calcícoles, de terra baixa	5,42
3	32.431	32.431 Estepars dominats per estepa blanca (<i>Cistus albidus</i>), calcícoles, de terra baixa	5,50
9	32.47	32.47 Timonedes (brolles baixes) dominades per timó (<i>Thymus</i> spp.), sajolida (<i>Satureja montana</i>), esparbonella (<i>Sideritis scordioides</i>) o altres labiades (llevat d'espígols), calcícoles, de terra baixa	0,01
7	32.4A2	32.4A2 Matollars d'artemisa (<i>Artemisia</i> spp.), de terra baixa i de la muntanya mitjana	6,14
12	32.4A3	32.4A3 Matollars d'olivarda (<i>Inula viscosa</i>), dels camps abandonats, llits de rambles i rieres, terres remogudes..., de terra baixa	0,62
4	32.A	32.A Ginestars de ginesta vera (<i>Spartium junceum</i>), de les contrades mediterrànies (sobretot les marítimes)	0,86
3	32.B+	32.B+ Bosquines de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>) procedents de colonització	1,02
3	34.36	34.36 Fenassars (prats de <i>Brachypodium phoenicoides</i>), amb <i>Euphorbia serrata</i> , <i>Galium lucidum</i> (espunyidella blanca)..., xeromesòfils, de sòls profunds de terra baixa i de la baixa muntanya mediterrània	1,10
4	34.41	34.41 Vorades herbàcies xeròfiles (lligades a les rouredes i altres boscos poc humits), amb <i>Origanum vulgare</i> (orenga), <i>Geranium sanguineum</i> , <i>Tanacetum corymbosum</i> , <i>Oryzopsis paradoxa</i> ..., de la muntanya mitjana i de les contrades mediterrànies plujoses	0,02
2	34.42	34.42 Vorades herbàcies mesòfiles (lligades a les fagedes, freixenedes i altres boscos humits), amb <i>Trifolium medium</i> , <i>Trifolium ochroleucon</i> , <i>Valeriana officinalis</i> (valeriana)..., de la muntanya mitjana	0,01
26	34.511	34.511 Llistonars (prats secs de <i>Brachypodium retusum</i>) amb teròfits, calcícoles, de terra baixa	7,06
1	34.5131	34.5131 Prats de teròfits, calcícoles, de terra baixa, a la Mediterrània occidental	0,00
17	34.6321+	34.6321+ Prats oberts amb dominància de ripoll (<i>Oryzopsis miliacea</i>), dels camps abandonats, terres remogudes..., de terra baixa	0,59
60	34.634	34.634 Prats sabanoides d'albellatge (<i>Hyparrhenia hirta</i>), de vessants solells de les contrades marítimes	32,26
1	34.81	34.81 Prats subnitròfils de teròfits (o cardassars), amb <i>Aegilops geniculata</i> (traiguera), <i>Bromus rubens</i> , <i>Medicago rigidula</i> , <i>Carthamus lanatus</i> ..., de terra baixa	0,01
63	35.31+	35.31+ Pradells de teròfits (<i>Helianthemum guttatum</i> , <i>Tolpis barbata</i> , <i>Crassula tillaea</i> , <i>Silene gallica</i> , <i>Aira cupaniana</i> ...), sovint amb <i>Sedum</i> spp. (crespinells), silicícoles, de terra baixa	0,22
61	35.32+	35.32+ Llistonars (prats secs de <i>Brachypodium retusum</i>), amb teròfits, silicícoles, de terra baixa	8,59
1	37.26+	37.26+ Herbassars amb cua de cavall (<i>Equisetum telmateia</i>) i càrexs (<i>Carex pendula</i> , <i>C. remota</i>)..., de fons de còrrecs i sòls xops, al territori catalanídic septentrional i central	0,02

Núm. elements	Codi CORINE	Codi i enunciat CORINE	Sup. (ha)
5	37.4	37.4 Jonqueres de jonc boval (<i>Scirpus holoschoenus</i>) i herbassars graminoides, higròfils, de terra baixa (i de la muntanya mitjana)	0,02
4	38.24+	38.24+ Prats dalladors, generalment amb <i>Gaudinia fragilis</i> , de la terra baixa plujosa	3,61
1	41.172	41.172 Fagedes acidòfiles pirenaicooccitanes	0,12
3	41.2A+	41.2A+ Boscos de roure sessiliflor (<i>Quercus petraea</i>), mesohigròfils, dels Pirineus i de les muntanyes catalanídiques septentrionals	3,70
8	41.33	41.33 Freixenedes dels Pirineus i de les muntanyes catalanídiques septentrionals	0,94
229	41.33A+	41.33A+ Boscos de cirerers (<i>Prunus avium</i>) dels fondals mesòfils de la muntanya mitjana i de la terra baixa	55,79
22	41.5611	41.5611 Boscos de roure sessiliflor (<i>Quercus petraea</i>), de vegades amb altres caducifolis (<i>Betula pendula</i> ...), acidòfils i xeromesòfils, pirinencs i del territori catalanídic septentrional	125,10
55	41.714	41.714 Boscos de roures (<i>Quercus pubescens</i> , <i>Q. x cerrioides</i>), sovint amb alzines (<i>Q. ilex</i>), de terra baixa	127,37
77	41.774	41.774 Boscos de roure africà (<i>Quercus canariensis</i>), dels territoris catalanídic septentrional i olositànic	171,31
145	41.9	41.9 Castanyedes, acidòfiles, de la muntanya mitjana i de terra baixa	255,37
21	41.D4	41.D4 Tremoledes (bosquets de <i>Populus tremula</i>), mesòfiles, sovint sense sotabosc forestal, de la muntanya mitjana (i del país dels boscos esclerofil·les)	1,94
133	42.8217	42.8217 Pinedes de pinastre (<i>Pinus pinaster</i>), amb sotabosc de brolles o de bosquines acidòfiles, de la terra baixa catalana	135,96
23	42.827+	42.827+ Pinedes de pinastre (<i>Pinus pinaster</i>), o repoblacions, sense sotabosc llenyós	18,90
891	42.8315	42.8315 Pinedes de pi pinyer (<i>Pinus pinea</i>), sovint amb sotabosc de brolles o de bosquines acidòfiles, de la terra baixa catalana	2.078,29
80	42.8413+	42.8413+ Pinedes de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>), amb sotabosc de màquies o garrigues d'alzinar o de carrascar	109,47
6	42.8414+	42.8414+ Pinedes de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>), amb sotabosc de brolles calcícoles, de les contrades marítimes	4,14
14	42.8416+	42.8416+ Pinedes de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>), amb sotabosc de brolles silicícoles, de terra baixa	26,23
1	42.8417+	42.8417+ Pinedes de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>), sense sotabosc llenyós	0,54
137	42.B5+	42.B5+ Altres boscos mixtos de coníferes	154,57
30	44.128+	44.128+ Gatelledes (boscos, generalment baixos, de <i>Salix atrocinerea</i>), amb <i>Equisetum telmateia</i> , <i>Carex pendula</i> ..., de fons de barrancs i depressions, amb sòl xop, al territori catalanídic	1,24
1	44.316+	44.316+ Vernedes amb <i>Carex remota</i> , que es fan a tocar de l'aigua o en sòls molt xops, a la muntanya mitjana pirinenca i al territori catalanídic septentrional	0,20

Núm. elements	Codi CORINE	Codi i enunciat CORINE	Sup. (ha)
153	44.3432+	44.3432+ Vernedes (de vegades pollancredes) amb ortiga morta (<i>Lamium flexuosum</i>), de la terra baixa plujosa i de l'estatge submontà	25,49
29	44.6111+	44.6111+ Alberedes (i pollancredes) amb vinca (<i>Vinca difformis</i>), de la terra baixa (i de la muntanya mitjana)	21,17
21	44.62	44.62 Omedes de terra baixa	1,11
21	44.637+	44.637+ Freixenedes de Fraxinus angustifolia, de terra baixa	5,02
515	45.2161+	45.2161+ Suredes amb sotabosc clarament forestal	3.948,92
410	45.2162+	45.2162+ Suredes amb sotabosc de brolla acidòfila, de l'extrem oriental dels Pirineus i dels territoris ruscínic i catalanídic septentrional	998,06
743	45.2163+	45.2163+ Boscós mixtos de surera (<i>Quercus suber</i>) i pins (<i>Pinus</i> spp.)	1.458,85
524	45.3121+	45.3121+ Alzinars de terra baixa, catalanooccitans	3.098,23
294	45.3122+	45.3122+ Alzinars amb roures (<i>Quercus faginea</i> , <i>Q. pubescens</i> ...), de terra baixa i de l'estatge submontà	1.090,89
467	45.3123+	45.3123+ Alzinars amb pins (<i>Pinus</i> spp.) de terra baixa	1.024,02
44	45.3131+	45.3131+ Alzinars muntanyencs en terreny silici, catalanooccitans	422,90
2	45.3132+	45.3132+ Alzinars muntanyencs en terreny calcari, dels Pirineus orientals i dels territoris ruscínic, olositànic i catalanídic	103,18
6	45.3133+	45.3133+ Alzinars muntanyencs amb pins (<i>Pinus</i> spp.)	11,83
2	53.13	53.13 Poblaments de balques (<i>Typha</i> spp.)	0,00
1	53.4	53.4 Creixenars i comunitats anàlogues (amb <i>Glyceria</i> spp...), de fonts i vores de rierols	0,00
116	53.62	53.62 Canyars (d' <i>Arundo donax</i>), de vores d'aigua	10,72
2	61.32	61.32 Pedrusques de la baixa muntanya mediterrània, catalanooccitanes	0,02
2	62.1111	62.1111 Roques calcàries amb vegetació casmofítica, termòfila, de les contrades mediterrànies	0,03
3	62.26	62.26 Roques silícies, amb asarina (<i>Antirrhinum asarina</i>)..., de l'estatge montà plujós (i dels llocs frescos de terra baixa)	0,08
39	62.2B+	62.2B+ Roques silícies ombrejades, amb vegetació comofítica de molses i falgueres, de les contrades mediterrànies	0,07
4	62.42	62.42 Roques silícies colonitzades per líquens, no litorals	0,01
2	62.7+	62.7+ Roques i murs amb vegetació subnitròfila	0,00
15	81.1	81.1 Camps condicionats com a pastura intensiva, secs o poc humits	17,48
16	82.12	82.12 Conreus herbacis intensius (hortalisses, flors...), disposats en mosaic, sense vegetació natural intercalada	7,39
1	82.2	82.2 Conreus herbacis intensius amb bandes de vegetació natural intercalades	1,30
2	82.31+	82.31+ Conreus herbacis extensius de sòls humits (sovint de regadiu o de contrades molt plujoses)	7,40
104	82.32+	82.32+ Conreus herbacis extensius de secà, de terra baixa	150,11
8	83.11	83.11 Camps d'oliveres (<i>Olea europaea</i> subsp. <i>europaea</i>)	5,43

Núm. elements	Codi CORINE	Codi i enunciat CORINE	Sup. (ha)
3	83.13	83.13 Camps de nogueres (<i>Juglans regia</i>)	25,33
1	83.14	83.14 Camps d'ametllers (<i>Prunus dulcis</i>)	0,58
6	83.15	83.15 Fruiterars alts, principalment de regadiu, sobretot conreus de pomeres (<i>Pyrus malus</i>), de presseguers (<i>Prunus persica</i>), de pereres (<i>Pyrus communis</i>) i d'altres rosàcies	5,79
1	83.16	83.16 Conreus de cítrics	0,20
5	83.182+	83.182+ Altres fruiterars	1,86
5	83.211	83.211 Vinyes portades de manera tradicional	1,27
1	83.212	83.212 Vinyes en cordó	6,84
1	83.3111	83.3111 Plantacions de pícea (<i>Picea abies</i>) i d'altres pinàcies europees (excepte pins)	0,63
7	83.3112	83.3112 Plantacions de pinassa austríaca (<i>Pinus nigra</i> subsp. <i>nigra</i>) i d'altres pins europeus	11,91
8	83.3121	83.3121 Plantacions de cedres (<i>Cedrus</i> spp.) i d'altres pinàcies no europees (excepte pins)	6,03
126	83.3122	83.3122 Plantacions de pi insigne (<i>Pinus radiata</i>) i d'altres pins no europeus	81,75
1	83.3123	83.3123 Plantacions d'altres coníferes no europees	0,03
55	83.321	83.321 Plantacions de pollancre (<i>Populus</i> spp.)	18,67
24	83.322	83.322 Plantacions d'eucaliptus (<i>Eucalyptus</i> spp.)	132,38
158	83.324	83.324 Plantacions i formacions subespontànies de <i>Robinia pseudoacacia</i>	55,10
236	83.3251+	83.3251+ Plantacions de plàtans (<i>Platanus orientalis</i> var. <i>acerifolia</i>) i d'altres arbres planifolis de sòls humits	155,55
4	83.4+	83.4+ Vivers de plantes llenyoses	6,53
1	85.2	85.2 Petits parcs i places públiques amb vegetació	0,71
20	85.3	85.3 Jardins i horts casolans	10,20
264	86.26+	86.26+ Urbanitzacions, àrees residencials i edificacions aïllades	218,34
10	86.413	86.413 Pedreres	9,31
1	86.42	86.42 Munts de runam i d'escòries	0,32
19	86.43	86.43 Vies i nusos de comunicacions i altres espais oberts	13,25
11	86.5	86.5 Hivernacles i altres instal·lacions agrícoles	8,85
1	86.7+	86.7+ Àrees revegetades: mines a cel obert, pistes d'esquí...	1,49
145	87.1	87.1 Conreus abandonats	146,94
26	87.21+	87.21+ Comunitats ruderals de terra baixa	11,60
54	87.61+	87.61+ Arbredes i matollars d'espècies exòtiques (<i>Ailanthus</i> , <i>Broussonetia</i> , <i>Celtis</i> , <i>Retama sphaerocarpa</i> ...)	3,04
51	87.62+	87.62+ Poblaments d'espècies exòtiques no llenyoses (<i>Carpobrotus</i> , <i>Opuntia</i> , <i>Senecio inaequidens</i> ...)	0,35

Núm. elements	Codi CORINE	Codi i enunciat CORINE	Sup. (ha)
19	89.23	89.23 Basses d'aigua dolça industrials, agrícoles..., grans canals i estanys ornamentals	2,57
187	90.1+	90.1+ Àrees forestals sotmeses a tallada intensa (< 30 % de recobriment arbori)	173,74

Taula 2. Relació dels Hàbitats d'interès Comunitari (HIC) cartografiats, número d'elements representats (polígons, punts) i superfície (en ha).

Núm. elements	Codi HIC	Codi i enunciat HIC	Sup. (ha)
2	3140	3140 Aigües estagnants oligomesotròfiques, dures, amb vegetació bentònica de carofícies	0,02
28	3170*	3170* Basses i tolls temporers mediterranis	0,06
2	4030	4030 Landes atlàntiques i subatlàntiques seques	0,18
27	6220*	6220* Prats mediterranis rics en anuals, basòfils (<i>Thero-Brachypodietalia</i>)	7,06
5	6420	6420 Jonqueres i herbassars graminoides humits, mediterranis, del <i>Molinio-Holoschoenion</i>	0,02
4	6510	6510 Prats de dall de terra baixa i de la muntanya mitjana (<i>Arrhenatherion</i>)	3,61
2	8130	8130 Tarteres de l'Europa meridional amb vegetació poc o molt termòfila	0,02
2	8210	8210 Costers rocosos calcaris amb vegetació rupícola	0,03
42	8220	8220 Costers rocosos silicis amb vegetació rupícola	0,14
1	9120	9120 Fagedes acidòfiles	0,12
154	91E0*	91E0* Vernedes i altres boscos de ribera afins (<i>Alno-Padion</i>)	25,69
77	9240	9240 Rouredes ibèriques de roure valencià (<i>Quercus faginea</i>) i roure africà (<i>Quercus canariensis</i>)	171,31
145	9260	9260 Castanyedes	255,37
71	92A0	92A0 Alberedes, salzedes i altres boscos de ribera	27,30
1668	9330	9330 Suredes	6.405,82
1445	9340	9340 Alzinars i carrascars	5.944,14
1124	9540	9540 Pinedes mediterrànies	2.354,09

4. LOCALITATS DE FLORA D'INTERÈS DE CONSERVACIÓ ESPECIAL

El Sistema d'Informació Geogràfica del Parc del Montnegre i el Corredor ja disposa d'una capa amb la localització de les citacions publicades i dades inèdites sobre flora vascular d'especial interès de conservació. Aquesta base de dades fou confegida l'any 2009 (GUTIÉRREZ I PEREARNAU, 2009) i ha estat actualitzada periòdicament a partir de les prospeccions i treball de camp de qui signa aquesta memòria. Essent així, només ressenyem aquí aquelles que no hi han estat recollides. Els tàxons que s'hi han considerat són aquells inclosos a GUTIÉRREZ (2003).

Val a dir que, d'una banda, aquest territori ha estat ja prospectat regularment i, per tant, les novetats florístiques són poques i, de l'altra, que l'objectiu d'aquesta cartografia no és la localització d'aquests tàxons de flora vascular, de manera que l'esforç esmerçat és baix. Essent així, els resultats, per tant, són un nombre baix de tàxons i de localitats. Tot seguit els presentem bo i oferint-ne les dades principals: topònim, terme municipal, coordenades UTM, altitud, àrea d'ocupació, hàbitat i data aproximada d'observació.

Stachys alpina L. Sot a la solana del coll de Freixa, Sant Iscle de Vallalta. 463372, 4611756. 654 m. 1 m². Vora del camí entre els aulets de la solana alta del Montnegre. Agost de 2019
Coll de Freixa, Sant Celoni. 463405, 4611986. 729 m. 2 m². Vora del camí, entre la bardissa. Agost de 2019

5. BIBLIOGRAFIA

A.V. 2003. *Montnegre Corredor. Parc Natural. Mapa i guia excursionista. 1/25.000*. Editorial Alpina-Geo Estel.

CARRERAS, J. et FERRÉ, A.. 2011. Cartografia digital dels Hàbitats CORINE elementals i dels Hàbitats d'Interès Comunitari dels Parcs Naturals gestionats per la Generalitat de Catalunya, a escala detallada (1:10.000). Document metodològic del Projecte. Diputació de Barcelona.

CARRERAS, J., FERRÉ, A. et VIGO, J. (Eds.) 2015. Manual del Hàbitats de Catalunya, 2a edició. 8 volums. Departament de Medi Ambient i Habitatge. Generalitat de Catalunya.

GUARDIOLA, M.; JOVER, M. et GUTIÉRREZ, C. 2007. Compendi d'addicions a la "Flora de la cordillera Litoral Catalana (porción comprendida entre los ríos Besòs y Tordera)" de Pere Montserrat. L'Atzavara, 15: 147-164. Museu de Mataró. Secció de Ciències Naturals.

GUTIÉRREZ I PEREARNAU, C. 2003. Aplicació del pla de conservació de la flora vascular al Parc del Montnegre i el Corredor. *IV Trobada d'Estudiosos del Montnegre i el Corredor*: 61-65. Parc del Montnegre i el Corredor. Diputació de Barcelona.

GUTIÉRREZ I PEREARNAU, C. 2009. *Memòria de la digitalització de la cartografia de flora vascular del pla de conservació del Parc*. Parc del Montnegre i el Corredor. Diputació de Barcelona. Treball inèdit.

IGME. 1983. *Mapa geológico de España*. 1/50.000. Blanes. 365. Ministerio de Indústia y Energia. Servicio de publicaciones. Madrid.

MAPA I GUIA EXCURSIONISTA. 1:25.000. MONTNEGRE CORREDOR. PARC NATURAL. 2003. Editorial Alpina. Geoestel.